Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul III — Nr. 242
Marți 21 august 1956

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat din R. P. R.

Trăiască 23 August, marea sărbătoare națională a poporului nostru, ziua eliberării Romîniei de sub jugul fascist!

Mîndri ani sub steag de libertate

de George Ciudan

Tărăgănat-am doine plîngătoare
Și adesea eu m-am răzvrătit
Tremuram cu mîna pe cuțit
Cînd m-au dus jăndarii
la-nchisoare.

Dară domnii au picat la trîntă,
Slobod sînt ca pasărea în crîng.
Ochii mei acuma nu mai plîng,
Slavă ție, libertate sfîntă.

Slavă oastei ce-a trecut pe-aici
Să gonească moartea și robia
Ca să crească cîtu-i Rominia
Grîu frumos și feciorași voinici.

Cade-se acum ca să cinstim
Cu cîntări a noastră sărbătoare.
Sus paharul! Zi-ne lăutare!
Sirba pîn'la noapte s-o-nvîrtim

Bunătăți pe masă, să alegi:
Un berbec cu varză și plăcinte —
Vin, răchie strașnică, fierbinte,
Coardele bag seama să le dregi

Zi-i mă, zi-i, că grîu-i secerat
Cu combina. Știi tu aia ce-i?
După August douăzeci și trei
A venit minunea asta-n sat.

Uite-așa mai zic că să trăiești
Tot muncind cu drag și-n libertate
Hai tovarăși iar cu sănătate
După obiceiuri romînești.

Mincinos — o, nu vă stric
alaiul —
Socoti-m-aș astăzi printre voi,
Dac-aș zice că în sat la noi
Am adus de-acuma întreg raiul.

Dar le-om scoate toate la liman,
Căci jurat-am secera să fie,
Pe la noi, în noua Romînie,
Pururea alături de ciocan.

Zi-i lăută cîntece, cît vrei,
Să huim cu toți de bucurie
Cîtu-i lumea astăzi să se știe
Că-l serbăm pe August douș'trei

Lumina vieții noastre noi

Petru Vintilă
scriitor

E sărbătoare pe întreg cuprinsul patriei. Poporul sărbătorește a 12-a aniversare a eliberării Romîniei de sub jugul fascist.

Mă poartă gîndul cu ani în urmă... Era la cîteva zile după 23 August 1944. Purtam haine kaki, ostășești: soldat în regimentul 92 infanterie din Orăștie. Am fost trimis, în cadrul unui batalion pe front, în sectorul Turda. Am mers pe jos, în marș forțat, cum se spune, de la Orăștie pînă la Vințul de Sus. Dinspre miază-noapte veneau mari bulucuri de oameni care își părăsiseră casele și satele, înfricoșați de fărădelegile trupelor hitleriste. Erau oameni din satele Arieșului, dinspre Cluj, dinspre Cîmpia Mureșului. Atunci, în zilele acelea de mare cumpănă, am avut prilejul să cunosc și să stau de vorbă cu nenumărați oameni: cu țărani, învățători, muncitori de la căile ferate, doctori și funcționari. Incă era peste putință ca în mijlocul frămîntărilor acelora să poți ghici înfățișarea viitoare a stărilor de lucruri. Dar oamenii, cu toții, nădăjduiau limpede un singur lucru: să nu se mai întoarcă trecutul! Țăranii erau sătui pînă în gît de truda istovitoare pe pămînturile moșierești, de cămătari, de primarii și de pretorii jecmănitori. Muncitorii erau sătui pînă în gît de capitaliști și fabricanți. Invățătorii visau o țară întocmită altminteri, cu școli, biblioteci și cămine culturale. Doctorii, puțini cîți erau, să-i numeri într-un județ pe degete, visau dispensare, case de nașteri, farmacii și spitale.

Iată că n-au trecut decît 12 ani de la eliberarea patriei noastre de sub jugul fascist; dar numărul biruințelor, nevoiți sîntem a le număra ca pentru 100 de ani. S-au făcut pași uriași pe calea industrializării socialiste a țării, pe drumul dezvoltării agriculturii. Sîntem o țară industrial-agrară în plină dezvoltare. Nu te numești romîn dacă nu simți cum iți crește inima de bucurie cînd iei cunoștință de marile realizări ale industriei noastre, cînd afli că în țara noastră se produce astăzi cu 432 la sută mai multă fontă și cu 269 la sută mai mult oțel decît în 1938, că fabricile noastre constructoare de mașini produc acum cu 280 la sută mai mult ca în 1950, că industria producătoare de bunuri de larg consum se dezvoltă cu pași repezi. Azi, pe ogoarele patriei noastre lucrează 30.000 de tractoare, o mare parte din ele fabricate în uzinele noastre de muncitorii și tehnicienii noștri.

Pînă acum 12 ani, pe multe din miile de ogoare fărîmițate se ara cu plugul de lemn. Pînă la 23 August, încă se mai foloseau în țara noastră, „eminamente agricolă" — cum îi plăcea burgheziei s-o denumească — 25.000 de astfel de pluguri. In locul batozelor, pe ariile de pămînt bătut, grîul era treierat sub copitele vitelor. Am apucat acele vremuri cumplite. Am văzut odinioară ciobani alungînd ursul și lupul cu „facea" — un băț aprins la un capăt — ca și acum două mii de ani. Traiul lor era aspru ca stîncile munților pe care îi cutreierau. Viața grea, de nomad. Dar văd astăzi în satele noastre ferme zootehnice moderne, cu ciobani știutori de carte, cu cășării bine utilate, cu turme de oi selecționate. Duceți-vă la balta Borcei, la Pietroiu, întrebați de ciobanul Andrei Apolzan și veți vedea că acest tînăr bărbat, pînă mai ieri întunecat de superstiții și neștiutor de carte, este astăzi un adevărat om de știință, un zootehnician.

Am cunoscut nu de mult într-un sat din țara Făgărașului, un colectivist, Nelu Achim. Am poposit la el pentru o noapte. La un pahar de răchie, în timp ce pîinea aromitoare se cocea în cuptor, ne-a spus pe scurt viața lui. Trecutul — obidă și trudă fără istov. După ziua Eliberării, și în satul lor s-a făcut simțit ajutorul partidului pentru dobîndirea unor recolte sporite; îngrășăminte chimice, sfaturile agronomilor, ajutoare bănești, tractoare. Dar munca parcă tot n-avea spor deplin. Achim avea vreo 2 hectare, fărîmițate în 38 de parcele de pămînt. Unele, înguste, de nici nu intra pe ele un lat de semănătoare. Altele, la depărtare mare de sat. Mai mult timp pierdea cu alergătura decît cu munca. Și răzoarele? La 2 hectare se pierdeau mai mult de 20 de ari. Cînd a fost să se pună temei colectivei din Sercaia, agronomul le-a făcut oamenilor socoteala că numai din pricina haturilor se pierdeau în Șercaia 80 ha. de pe care s-ar fi putut recolta 8 vagoane de grîu în plus. Au pus bază gospodăriei. Astăzi, Achim e mulțumit. Munca îi e prețuită. Cîștigurile colectiviștilor întrec cu mult pe cele ale individualilor. Achim a dus acasă anul trecut aproape 20.000 kg de produse. Casa îi e îndestulată. Și ca el trăiesc astăzi în satele patriei noastre mii și zeci de mii de colectiviști. S-a schimbat mult viața întregii țărănimi muncitoare. Satul de astăzi nu mai seamănă cu cel de odinioară. Lumina pătrunde în locul întunericului.

Cu vreo 20 de ani în urmă, prin satele Muscelului și Ploeștiului activa un doctor inimos, pe numele lui, Ulieru. A rămas o carte amară de la el. O carte scrisă cu sînge și lacrimi. Era doctor, dar n-avea nici măcar hapuri împotriva tusei, fiindcă statul burghezo-moșieresc era, după cum bine se știe, un stat al tîlharilor, al excrocilor și satrapilor. Țărancele nășteau pe cîmp. In toată țara nu erau decît două sau trei case de naștere la sate. Ele erau „case model", dar nici un ministru burghez, nici un ministru moșier nu s-a gîndit să le înmulțească, să înzestreze cu ele comunele. Astăzi, e lucru știut că din ce în ce mai multe mame, chiar din cele mai îndepărtate cătune, nasc cu ajutor medical. Avem la sate 1.390 de case de nașteri. Nu-s de ajuns încă, dar statul se preocupă ca asemenea case să existe în fiecare sat al țării. Grija partidului și guvernului față de om se vede și în faptul că în spitalele pentru copii numărul paturilor a crescut pînă acum de 6 ori față de anul 1944. Mortalitatea generală a scăzut de atunci și pînă astăzi cu 49,7 la sută. Și cîte și cîte exemple nu se pot da pentru a arăta cum medicina noastră a operat la sate buba neagră a leacurilor băbești și a doftoroaielor.

Nu mai vorbesc de învățători. Odinioară, găseai destule sate fără dascăli, fără școli, fără abecedare. Acuma, vezi în unele sate chiar și cîte 18 învățători. Și au făcut bună treabă, izbutind în anii noștri să lecuiască aproape în întregime de pe trupul țării una din cele mai înfricoșătoare plăgi: neștiința de carte.

Am văzut într-un sat hunedorean, cu vreo 8 ani în urmă, țăranii adunați în curtea școlii, la film. Erau atît de uluiți, atît de mirați de umbrele ce jucau pe ecran, încît își stupeau în sîn. Acum, în satul lor, unde este un cinematograf stabil, nu-și mai stupește nimeni în sîn: toți se uită cu interes la film și învață. Avem la sate 92 de noi cinematografe la care se folosesc filme pe bandă normală, iar 113 caravane cinematografice cutreieră satele.

Socot că nu greșesc de fel dacă spun că una din cele mai mari înfăptuiri ale puterii populare este răspîndirea culturii și științei în masele adînci ale poporului.

Socialismul la sate, ca și la orașe, înseamnă lumină, viață nouă, îmbelșugată.

Această uriașă, această neistovită lumină a vieții noi își are izvorul în ziua de 23 August 1944.

Ne închinăm cu recunoștință în fața memoriei comuniștilor care au căzut pentru împlinirea acestor zile, ne aplecăm inimile fierbinți asupra mormintelor viteților eroi sovietici și romîni care au căzut luptînd pentru libertatea și fericirea poporului nostru. Răsplătim jertfa lor, clădind fabrici și orașe noi, tractoare și mașini, zidind o viață pe măsura visului lor înflăcărat.

In cinstea marii sărbători a eliberării

Săptămînă-record

Muncind cu avînt sporit în întrecerea pornită în cinstea zilei de 23 August, mecanizatorii de la S.M.T. Cocioc se pot mîndri că au contribuit din plin la succesul repurtat de raionul Snagov, care a terminat treierișul printre primele pe țară.

După terminarea treierișului, tractoarele au trecut imediat la efectuarea arăturilor de vară.

Pentru a întîmpina cu noi succese măreața sărbătoare a eliberării patriei, ei au inițiat o săptămînă-record la lucrările de pregătire a însămînțărilor de toamnă. In cadrul acestei săptămîni, în atelierele stațiunii mecanicii au și reparat 15 din cele 18 semănători, toate discuitoarele și 14 cultivatoare. Sub îndrumarea șefului de atelier, tov. Ion Ignea, se lucrează la modificarea unei semănători S.K.-24 pentru însămînțarea cerealelor în rînduri dese. Ea va fi folosită la semănatul cu grîu al celor peste 100 de hectare la G.A.C. Corbeanca.

Rezultate deosebit de frumoase s-au obținut în săptămîna-record și pe ogoare, unde tractoriștii se întrec la arături. Tractoriștii Ion Munteanu, Gh. Comănescu și Ion Rîmniceanu, din brigada a XI-a, au terminat de arat, în cadrul acestei săptămîni, cele 80 de hectare contractate la întovărășirea din Tamași. Arăturile de vară s-au terminat și la întovărășirile din Sîrbeni și Ghiocel, unde a lucrat brigada a V-a. In întrecerea individuală dintre tractoriști, în frunte s-au situat Matei Emil și Aurel V. Dumitru, amîndoi din brigada I, care ară ogoarele colectiviștilor din Corbeanca. Lucrînd în două schimburi, acești vrednici tractoriști au arat zilnic cîte 7—8 ha, față de 3 ha, cît prevede norma, executînd totodată lucrări de cea mai bună calitate.

Cele mai frumoase rezultate

18 august. Abia se luminase de ziuă, cînd pe aria comunei Ștefănești, raionul Pitești, sosi batoza mecanicului Ion Calotă de la S.M.T. Costești. O oră mai tîrziu, treierișul se desfășura din plin. Aria fusese bine amenajată, recolta adusă și cetele bine organizate. Suvoiul de boabe aurii a și început să umple sacii gospodarilor din prima ceată. Entuziasmul a pus repede stăpînire pe toți; munca s-a desfășurat și mai cu spor cînd Gheorghe Moșianu, Elena Dobre și alții care au treierat în primele ore ale dimineții, și-au cîntărit recoltele: 1.600—1.800 kg de grîu la hectar.

★

Pînă înspre seară, s-au treierat mai mult de 10.000 kg de grîu. Lîngă tractorul K.D., agronomul din comună, Lucia Tomescu, discută cu batozarul și cu tractoristul Petre Ibrian despre posibilitățile de depășire a vitezei de lucru. De grupul lor se apropie Smaranda Tudor secretarul organizației de partid, și Alexandru Oțelea, președintele sfatului.

— Ce zici, tovarășe Calotă, cînd terminăm de treierat? întreabă președintele.

— Planul zice că în 24, dar noi am vrea ca 23 August să ne găsească cu treierișul terminat. Dacă puneți felinare pe arii și mobilizați cetele și noaptea, noi ne angajăm să treierăm ultimul bob pînă-n 23...

Propunerea batozarului a fost primită cu multă însuflețire. Pînă seara, felinarele au fost instalate și mobilizarea oamenilor făcută.

★

Trei zile și două nopți, batoza nu s-a oprit din treierat. S-a înserat și la lumina felinarelor a început să lucreze ultima ceată a gospodarilor din Ștefănești. Alexandru Trică și Dumitru Bucșan aruncă fără răgaz în coșul batozei snopi mari și grei. Sînt de față și dintre cei care au terminat treierișul. E și președintele sfatului, și agronomul comunei. Au venit să mulțumească mecanizatorilor.

— Bine ați mai lucrat, tovarășe Calotă! Tot de la două norme în sus pe zi! spune cu admirație președintele sfatului.

— Astea sînt zile record, tovarăși! Toți batozarii noștri și-au luat angajamentul ca în cinstea lui 23 August să obțină cele mai frumoase rezultate. Și după cum vedeți, ne ținem de cuvînt.

RAZII POPA

In ajun de sărbătoare

Pe scurt, tovarăși, lucrurile stau cam așa. Duminică, împărțim, cum știți, avansurile. Socotelile sînt încheiate: fiecare colectivist va primi 6 kg de boabe, zarzavaturi, fasole, lînă, brînză și bani. Cu alte cuvinte, dinspre partea asta nu avem a ne rușina în fața mosafirilor. Treierișul grîului l-am terminat, cotele le-am predat, muncile S.M.T.-ului le-am plătit, mă rog, și aici stăm bine. Toate ar fi bune și frumoase, numai că... numai că mai avem de treierat borceagul de sămînță de pe 3 hectare și ovăzul de pe 5 ha, iar sediul nostru, ca și celelalte construcții ale gospodăriei, nu prea au față de sărbătoare. Ne-am sfătuit așadar cu brigadierii și vrem să vă propunem ca mîine, vineri, să facem o zi a schimbului de onoare. Va fi — pe măsura puterilor noastre — o dovadă a dragostei și recunoștinței cu care întîmpinăm ziua de 23 August, ziua eliberării patriei noastre.

★

Reporterul care a scris aceste rînduri cere iertare cititorilor. Nu va putea da — cu toată bunăvoința — numele nici unui fruntaș în muncă din ziua schimbului de onoare. Asta nu înseamnă doamne ferește, că nu s-ar fi muncit pe întrecute. Ci pentru că în acea zi, la colectiva „Elena Pavel" din Pîrlita, raionul Brănești, toți au fost în frunte. O parte din membrii, celor două brigăzi de cîmp au terminat în întregime treierișul ovăzului. Restul, la o altă batoză, au isprăvit și ei pînă seara treieratul borceagului de sămînță. La grădina de zarzavat, echipa condusă de Ștefania Tache a cules legume cît să umple două camioane, în loc de unul. Ba, pentru că au terminat treaba pe la 6 după-amiază, pînă la 10 seara au mai încărcat și un camion cu pepeni.

Cei care au plecat la cositul trifoiului au lucrat pînă seara fiecare cît în două zile. Printre ei, doar moș Nae Popescu, în vîrstă de 70 de ani, a făcut o zi. Ei, e bătrîn, veți spune. Frumos și atît! Numai că, vedeți dumneavoastră, moș Nae Popescu e paznicul de noapte al colectivei. Și în zori, după ce și-a terminat serviciul, în loc să se culce, s-a dus direct la coasă cu ceilalți. Nu-i așa că se schimbă socoteala?

Cînd s-au întors în amurg, cei care au fost la lucru pe cîmp mai, mai să nu-și recunoască sediul. Strălucea de curățenie ca un pahar. Echipa de aci nu stătuse nici ea cu mîinile în sîn.

— De-acum, măi tovarășe președinte — a strigat plecînd spre casă, brigadierul Savu Dobre — o singură grijă să ai: duminică, băutura să fie rece și lăutarii focoși!

S. LEONARD

In întrecere

● Comuna Pețelca din regiunea Hunedoara cuprinde trei sate: Beldiu și Pețelca, unde există cîte o întovărășire agricolă, și Căpud, cu o gospodărie colectivă.

Antrenați în întrecere în cinstea zilei de 23 August, întovărășiții și colectiviștii din această comună au reușit să termine încă de acum cîteva zile treieratul cerealelor, obținînd o producție medie de 1.400 kg de grîu la hectar.

Urmînd exemplul colectiviștilor și al întovărășiților, țăranii muncitori cu gospodării mici și mijlocii din această comună au intensificat munca la treieriș, reușind astfel ca pînă în ziua de 20 să termine și ei treieratul cerealelor de primăvară.

[?]UCU DOMSA
corespondent

● Săptămîna trecută, batoza a părăsit aria întovărășiților din comuna Cotușca, raionul Darabani, care a terminat în întregime treieratul păioaselor. Ei au muncit cu multă tragere de inimă, pentru a-și îndeplini angajamentul luat în cinstea lui 23 August.

GH. CIUBOTARU
corespondent

● Avîntați în întrecerea patriotică în cinstea zilei de 23 August, țăranii muncitori din satul Voivoda, raionul Alexandria, au terminat în întregime campania de treieriș și și-au predat cu toții cotele către stat.

VALERIU DOBRE
corespondent

● Organizați pe echipe, membrii întovărășirii „Partizanul" din Ungureni, comuna Munteni, raionul Tecuci, au muncit cu multă tragere de inimă pentru terminarea în cel mai scurt timp a treierișului.

Intr-o singură zi, întovărășiții au treierat întreaga recoltă de pe cele 35 de hectare cultivate cu grîu ale întovărășirii, și o parte din ei au și predat cotele datorate statului.

Printre cei care s-au evidențiat în mod deosebit în muncă se numără S. Haldea, responsabilul ariei, Constantin Nasie, președintele întovărășirii, și tînărul tractorist Ion Petrici.

Respectînd regulile agrotehnice la muncile de semănat, întreținere și recoltare, țăranii întovărășiți din satul Ungureni au recoltat anul acesta cu 200 kg mai mult grîu la hectar față de țăranii muncitori individuali.

N. POPA
corespondent

Finala concursului artiștilor amatori de la sate

In ziua de 16 august, a început în sala Consiliului Central al Sindicatelor din Capitală, finala celui de al IV-lea concurs pe țară al formațiilor artistice de amatori de la sate.

La finală participă cele mai bune echipe de cor și jocuri, brigăzi artistice de agitație, formații instrumentale, soliști vocali, instrumentiști și dansatori din cadrul căminelor culturale, caselor raionale de cultură și colțurilor roșii din G.A.C.-uri.

In legătură cu desfășurarea acestor întreceri vom reveni în numărul nostru viitor.

In fotografie: dans național executat de brigada artistică de agitație a căminului cultural Ion Creangă din comuna Răcăciuni, regiunea Bacău.

Regiunea București a terminat treierișul

Muncind cu însuflețire în întîmpinarea zilei de 23 August, oamenii muncii de pe ogoarele celor 19 raioane ale regiunii București au raportat în seara zilei de 18 august că au terminat de treierat grîul, orzul, mazărea și muștarul de pe întreaga suprafață însămînțată cu aceste culturi.

Acest succes se datorește îmbunătățirii simțitoare a muncii organizatorice. Treierișul a fost astfel organizat încît în unele raioane a început la 3 zile după seceriș. Transportul la arii a fost mult ușurat datorită organizării din timp a cetelor de treieriș. Cu un avînt deosebit au muncit țăranii muncitori din raioanele Snagov, Alexandria, Tr. Măgurele și Zimnicea, care au terminat treierișul încă de la 10 august. In săptămîna record, organizată la chemarea comitetului regional de partid și a sfatului popular regional, s-a treierat recolta de pe 117.000 ha., adică 26% din totalul păioaselor, viteza zilnică fiind depășită cu circa 10%.

O contribuție însemnată la terminarea treierișului au adus S.M.T.-urile. In raioanele Snagov, Alexandria și Roșiori de Vede, mecanizatorii și în special batozarii de la S.M.T. Grădiștea, Nanov, Odobeasca etc. au muncit cu multă însuflețire.

(Agerpres)

23 AUGUST (1944-1956)

INDUSTRIA SOCIALISTĂ — temelia puternică a dezvoltării și mecanizării întregii economii

Măsurile luate în anii puterii populare pentru sporirea continuă a producției de fontă și oțel au avut și au o importanță hotărîtoare pentru dezvoltarea economiei noastre naționale.

In primul cincinal numai în ramura constructoare de mașini și unelte agricole au fost organizate 16 întreprinderi specializate. Au fost puse în fabricație peste 30 tipuri de mașini agricole.

Numărul tractoarelor care lucrează astăzi pe ogoarele patriei noastre a crescut la 30.000 (socotite în tractoare de 15 C.P.), iar al combinelor depășește cifra de 1.500

Prin această dezvoltare puternică a bazei tehnico-materiale, se asigură condițiile pentru grăbirea ritmului transformării socialiste a agriculturii noastre.

Gînduri pentru marea sărbătoare

Brigada noastră de tractoare este una din brigăzile fruntașe ale S.M.T.-ului Sărulești, raionul Brănești. Atît în campania agricolă de primăvară, cît și în cea de vară, noi am obținut frumoase rezultate în muncă. Am executat lucrări de bună calitate și am depășit cu mult planul de producție. Colectiviștii din Fundulea — pe ogoarele cărora am lucrat și lucrăm — au fost mulțumiți de munca noastră.

Pentru munca noastră, noi am fost evidențiați pe stațiune și faptul acesta ne-a bucurat mult. Totodată, eforturile depuse pentru realizarea și depășirea planului ne-au dat posibilitatea să realizăm cîștiguri însemnate. Bunăoară, Ion Dobre, șeful brigăzii, și-a îndeplinit planul pe campania de primăvară în procent de 128 la sută, revenindu-i lunar un salariu de 1.125 lei, iar Radu S. Gheorghe și-a realizat sarcinile din plan în procent de 124 la sută, cîștigînd lunar 1.102 lei.

De asemenea, în campania de vară, brigada noastră a executat pînă la data de 10 august, 474 de hantri, îndeplinindu-și planul în procent de 72 la sută. Pentru munca ce a depus, Ion Dobre a cîștigat în luna iulie un salariu de 1.440 lei, Radu S. Gheorghe 1.491 lei, iar Gheorghe I. Stancu, 1.222 lei.

Faptele acestea arată că astăzi, în patria noastră liberă, fiecare dintre noi, dacă muncește cu dragoste și vrednicie, poate să-și facă viața tot mai îmbelșugată, mai frumoasă. Avem hrană bună, ne-am cumpărat haine noi, biciclete, cărți pentru biblioteca personală.

Stînd și judecînd drept, ca fii de țărani muncitori n-am fi putut ajunge niciodată, în anii regimului burghezo-moșieresc, ceea ce sîntem azi. Cine avea interesul să ridice de la opincă pe un fecior de țăran sărac, să-l trimită la o școală în mod gratuit, cum am fost noi trimiși la școala de tractoriști? Și-apoi, chiar dacă ajungea vreunul dintre noi conducător de tractor, ce folos? Era nevoit să meargă să lucreze tot la moșieri sau la alți bogătani din sat, fiindcă numai ei aveau pe atunci tractoare. Schimbam, vorba ceea, greul de pe un umăr pe celălalt. Ne amăgeam numai.

Dacă noi — și ca noi sînt mii și mii — ne putem bucura astăzi de o viață omenească, putem munci ca oameni liberi pentru binele întregului popor și al nostru personal, aceasta se datorește faptului că acum 12 ani, la 23 August 1944, poporul nostru muncitor a pornit pe un drum luminos de prosperitate și fericire. Pe acest drum, călăuziți de partidul nostru drag, noi muncim cu tot mai mare avînt. In momentul de față, grăbim terminarea arăturilor de vară la gospodăria colectivă „Gheorghe Doja" din comuna Fundulea, străduindu-ne să depășim planul de producție la toți indicii și să facem economie de carburanți, contribuind astfel la reducerea prețului de cost al lucrărilor.

Marea sărbătoare națională a poporului nostru, 23 August, ziua eliberării Romîniei de sub jugul fascist, ne prilejuiește gînduri de recunoștință față de înfăptuitorii acestui măreț act istoric, față de partidul nostru drag, și ne dă mai mare avînt în lupta și munca noastră.

Trăiască 23 August!

ION DOBRE
șeful brigăzii a IV-a de tractoare
RADU S. GHEORGHE
și
GHEORGHE I. STANCU
tractoriști
DOBRE MAVRODIN
mecanic de sector de la S.M.T. Sărulești, raionul Brănești

Ieri robi, azi oameni liberi, stăpîni pe soarta noastră

O dată pe lună, și chiar mai des, ne vizitează feciorul nostru de la Timișoara, Trifu. E strungar la Industria Metalurgică Bănățeană. Cînd vine acasă, nu mă mai satur ascultîndu-l cum povestește despre fabrica unde lucrează, despre oameni și realizările lor. Și-a ales meseria pe care a îndrăgit-o de mult și-i tare mulțumit. Cîștigă bine, are tot ce-i trebuie. Face și sport Trifu. Și nu numai că practică sportul, dar îi învață și pe alții: e instructor sportiv.

Sînt fericit că feciorul meu a apucat să trăiască vremurile acestea noi. Eu n-am avut nici o bucurie în tinerețe. 16 ani am tot slugărit pe la alde Adam Kuntz, Iani Vungram și pe la alți bogătași din comună. Ziua noastră, a argaților, începea o dată cu cîntatul cocoșilor și se termina cînd stelele acopereau cerul. Deși munceam doi oameni eu și nevastă-mea Ana, ca niște robi, n-am izbutit în toți acei ani să ne încropim o gospodărie ca lumea. Abia de reușeam să ne ducem zilele de azi pe mîine. Apoi a venit războiul. Impreună cu Droncă Teodor, Petre Belean, Roman Groski și alți consăteni, am plecat pe front. Cu noi n-a mers nici un moșier, fabricant sau alții de teapa lor. Ei au rămas acasă, să-și sporească avuțiile pe spinarea noastră, a celor săraci.

După eliberarea țării, cei care am avut norocul să scăpăm cu viață ne-am întors de pe front acasă. Am găsit în satul nostru multe lucruri schimbate. La reforma agrară, atît eu, cît și alți țărani din comună am primit pămînt. De atunci am simțit necontenit grija pe care partidul și statul o poartă oamenilor muncii. Cine vizitează comuna noastră acum, după 12 ani de la eliberare, mai că nu o mai cunoaște. Imi crește inima de bucurie cînd văd schelele noului cămin cultural care se înalță pe zi ce trece în satul Jadani, sat ce ține de comuna noastră.

Acum, în cinstea lui 23 August, oamenii și-au sporit eforturile în muncă și sînt hotărîți să termine construcția înainte de termen. In cinstea măreței sărbători, au fost date în folosință muncitorilor din gospodăria agricolă de stat de la noi din comună 14 clădiri mari, încăpătoare, în care locuiesc 34 de familii. Șantierul de construcții e în plină activitate și în curînd vor fi terminate și alte case. Avem în comună și dispensar și casă de nașteri, care sînt înzestrate cu toate cele necesare. Tot în acești ani, în comună a pătruns și lumina electrică. Pînă la sfîrșitul anului, rețeaua electrică va cuprinde întreg satul.

In ceea ce mă privește, am ajuns „agronom" la bătrînețe. Lucrez pămîntul după învățăturile științei agrotehnice și ca răsplată obțin totdeauna recolte dintre cele mai frumoase. Din 1954, de cînd m-am înscris la concursurile agricole, n-a fost an să nu iau premiu pe comună. Cotele mi le achit totdeauna la timp și-mi rămîn destule produse pentru trebuințele casei.

Adesea mă duc pe la cumnatu-meu din satul vecin. Acolo urmăresc totdeauna cu atenție munca plină de spor a colectiviștilor. Recoltele însemnate dobîndite de ei m-au pus pe gînduri și m-au convins că locul meu este în marea gospodărie colectivă, că numai acolo poți obține belșug și bunăstare.

Viața aceasta nouă o datorăm eliberării noastre, la 23 August 1944, de către glorioasa armată sovietică și luptei duse de poporul muncitor, sub conducerea partidului, care ne-a deschis și nouă, țărănimii muncitoare, drumul spre un trai din ce în ce mai bun

PAVEL DOLGA
țăran muncitor din comuna Carani, raionul Timișoara

Cine ar putea spune că membrii gospodăriei agricole colective „Viață Nouă" din Sîntana, raionul Criș, n-au ales pentru gospodăria lor numele cel mai potrivit?

Infrățite în muncă cele 531 de familii de colectiviști romîni, maghiari, germani își făuresc cu adevărat o viață nouă. In ultimul an, 72 de colectiviști și-au construit case noi, alții și-au pregătit materialele necesare pentru construcție. In creșa și în căminul de zi al gospodăriei, 150 de copii ai colectiviștilor sînt îngrijiți în cele mai bune condiții.

In clișeu: zilele de sărbătoare, tinerii colectiviști le petrec împreună în împrejurimile pitorești ale comunei.

Un sat din timpurile noastre

„23 August"

Poate că nici n-ați auzit de el... Va spune cineva: nu-i de mirare. Ce-i un sat în lungul șir al miilor de sate risipite pe pămîntul patriei? Un spic de grîu într-un polog. Ori poate nici atît.

Și totuși... Satul ăsta mic și anonim din stepa dobrogeană are și el o istorie a lui. Ca toate satele din țara noastră, a străbătut și el un drum anevoios și lung, de frămîntări și zbucium, un urcuș. A scris și el o pagină în marea carte de istorie a patriei. Abia o pagină, e drept. Dar n-o poți trece cu vederea. Căci, ia gîndește-te, cum ar mai arăta istoria unui popor dacă i-ai smulge toate paginile scrise pentru ea de către sate și orașe? Ar mai fi istorie? Nici pomeneală. Fără apa afluenților pe care-i are, Dunărea ar mai rămîne Dunăre?

Tatlageac — o înșelătorie

Un sat mărunt, cu case coșcovite și scălîmbe. Un cîșlac. Pereții caselor — din lut. Acoperișurile — tot din lut. Hogeacul, dușumeaua, prispa, muruiala — lut. Impreimuirile — la fel. O insulă de lut într-un ocean de lut. Și mărăcini. Scaieți și mărăcini; în curți, pe marginile drumurilor, pe maidane, împrejurul puțurilor fără ghizduri, pe imașe. Lut și mărăcini. Așa au apucat bătrînii satul dintre Tuzla și Mangalia.

Tatlageac. Un nume mincinos. O înșelătorie „Tatli" în limba tătărască vrea să zică dulce. Iar „geac" înseamnă sat. Adică satul dulce. Inșelătorie.

Un sat de băștinași și coloniști. Romîni și lipoveni, bulgari, tătari și turci. O amestecătură. Dar oameni care se îngăduiau. O parte din romîni — cojanii — tătarii, turcii și bulgarii cultivau pămîntul. Il scrijeleau cu plugurile și cu sapele. Tăiau bucatele cu secera ori cu tîrpanul. Treierau cu caii în armane.

Ceilalți romîni — mocanii — creșteau oi. Iar lipovenii pescuiau în mare sau în ghiol.

Susțin bătrînii că, de fapt, nici băștinașii n-ar fi fost chiar băștinași. Au poposit și ei de pe meleaguri depărtate, aduși de setea de pămînt și de promisiuni. Mirai. Pămînt era cît lumea. Dar avea stăpîni. Nu unul singur. Mulți stăpîni: pe Irimia Popa și pe Rădulescu, pe Dumitru Bragadiru și pe Drusu, pe Floru și pe Crăiniceanu, pe Tomoșoiu și Petcut, pe Marticiuc și pe Popia, pe Darie, pe prea cucernicul episcop din Constanța. Altceva n-avea pămîntul: brațe care să-l muncească. Robi să se speteascǎ pentru ei și să le umple buzunarele cu aur n-au avut stăpînii de pămînturi de pe mereaua Tatlageacului, a Perveliei și Mangeapunarului. Dar și-au adus. I-au amăgit pe oameni cu promisiuni și împroprietăriri trunchiate. Mascaradă. I-au legat de glie și de ei. Să le muncească zi și noapte pe degeaba. In dijmă! Inșelătorie boierească: două părți boierului, una trudnicului.

Dar oamenii s-au bucurat de harul milei boierești și altfel. Cei fără pămînt, ori fără vite și unelte, se tocmeau argați. L-a slugărit pe Rădulescu bietul Timotei Ciobanu ani în șir. Cu cal cu tot muncea la el. Odată i-a cerut un fund de sac de orz, să dea la cal. După tocmeală i-a cerut. Dar Rădulescu s-a stropșit la el:

— Ce, mă mirlane, mărăcini nu roade gloaba ta?

S-a dus Ciobanu să-și ia singur dreptul. Noaptea însă l-au închis jandarmii. L-au tîrît la procuror. Dar procurorul, domn și el, tot pe Ciobanu l-a găsit de vină. Se împlinea zicala: corb la corb nu-și scoate ochii. Și după judecata boierească, Rădulescu nu i-a mai plătit lui Timotei simbria.

Dar parcă numai Timotei Ciobanu a pățit-o cu moșierii și cu vistavoii lor? Ivan Semionov, Năică Serbănescu, Marcu Condrat, Ștefan Chiurafli, Gheorghe Cîmpeanu și alte sute de ciobani și de argați nu s-au hrănit și ei — din mila boierească — cu gîrbace și sudălmi? Nu și-au muiat ciolanele dormind în grajduri și saiele de ogrinji, în timp ce cîinii boieroaicelor se lăfăiau în paturi înfățate cu cearșeafuri de olandă? Nu s-au înfruptat ei din vestita pîine boierească, jumătate orz și jumătate pleavă? Și nu și-au „desfătat" ei ochii jinduiți văzînd cu cu cîtă lăcomie înghițeau ogarii Răduleascăi prăjiturile și ciocolata?

23 August — un adevăr

Era în martie 1945. Cînd s-a aflat în sat că se împart pămînturile boierești, țăranii muncitori s-au strîns la cîrciuma lui Gheorghe Lungu. Unora nu le venea să creadă. Iscodeau la unul și la altul:

— Oare-i adevărat?

Ii lămureau cei care se știau mai bine informați.

— Adevărat. Am auzit că vin și niște muncitori din port să pună umărul...

— Ce să mai vină, frate, că-s aici de-aseară — se băgă în vorbă altul.

Printre ei erau și șovăelnici:

— Dar boierii ne-or lăsa?

Erau primiți cu hohote:

— Păi bine, mă broscoiule, tu crezi că-i mai întreabă cineva?

S-au împărțit pămînturile. Au primit intîi cei care n-au avut de loc: Mitică Zgarcea, Mihai Dobre, Nelu Panait. Pe urmă li s-a completat celor cu mai puțin de 3 hectare. Au purces la muncă. Liberi. Fără logofeți și fără dijmă. Pentru ei. Și pentru frații lor din fabrici.

O dată cu schimbările din oameni se schimba și satul. Au cerut alt nume pentru el. Au vrut un nume pe măsura vremurilor noi pe care le trăiau. Li s-a făcut pe voie. Satul lor de oameni liberi se numește „23 August". Un simbol. Un adevăr.

Incet, încet, oamenii au prins să crească și să vadă lumea cu alți ochi. Ii ajuta partidul. Au prins drag de el și i-au urmat îndemnurile. Peste 60 de analfabeți au cunoscut lumina slovei. Au cerut ziare, cărți, broșuri. Li s-au trimis. Biblioteca comunală are astăzi peste 3.000 de volume. Ion Ștefan, Vasile Lungu, Ion Bornus — oameni care în trecut nu deschideau o carte — citesc acum 3-4 cărți pe lună.

In sat se face sport, rulează filme. In localul fostei cîrciumi a lui Gheorghe Lungu e căminul cultural. In case și pe ulițı scînteiază becuri vesele. O școală nouă își așteaptă oaspeții. Curînd, un număr de 300 de difuzoare vor prinde glas în casele țăranilor, alăturîndu-se celor aproape 10 aparate de radio, cîte există în prezent în sat.

Nici grija pentru sănătatea oamenilor nu lipsește. In trecut, malaria făcea aici ravagii. Azi, nici nu se mai pomenește despre ea. Cînd îi întrebi de boli ori de decesuri, oamenii răspund în glumă:

— La noi aproape toate lucrurile cresc. Doar cimitirul stă pe loc.

Intr-adevăr, dacă consulți registrele stării civile, ai să vezi că toți cei 15 noi născuți din acest an trăiesc și cresc voinici. Dar dacă iei un alt registru, cel din 1938, ai să constați că 7 din cei 18 noi născuți au decedat mai înainte de a împlini un an. Nu-i edificator?

Dar cea mai mare cucerire a țăranilor din „23 August" e colectiva. I-au pus temelie acum 6 ani. Au fost puțini cei îndrăzneți. Din 250 de familii, doar 60 au cutezat să facă primul pas. 190 s-au dat în lături. N-au avut curaj. Ori poate n-au putut cuprinde noul. Dar se mai găsea și cîte unul care să cobească:

— Vai de capul lor! La anul ai să-i vezi cerșind!

N-a fost așa. In fiecare an gospodăria s-a lărgit, s-a întărit. In 6 ani de la înființare, numărul colectiviștilor a crescut de 3 ori. Și-au făcut clădiri, și-au cumpărat unelte, vite. Au acum 1.070 ha de teren. Au vie și livadă, au grădină de legume irigată, animale, păsări, stupi.

Din cerșetori, cum i-au visat dușmanii, au ajuns milionari: ca fond indivizibil au acum 1.120.000 lei. Să crape de necaz boierii.

Și alte lucruri noi găsești în sat: un S.M.T., o întovărășire. S.M.T.-ul deservește 20 de unități agricole socialiste, care se întind pe 14.000 ha. Tinerii mecanizatori, ridicați din mijlocul colectiviștilor, duc departe, în raionul Negru-Vodă, faima hărniciei foștilor argați.

Iar întovărășiții cugetă să intre și ei în gospodăria colectivă. Primul vrea să fie Gheorghe Ioniță. Numai dacă n-au să i-o ia alții înainte. Căci, după cum se pare, cei din „23 August" nu se mulțumesc să nu mai aibă individuali în sat, ci vor să vadă satul tot în colectivă.

NICOLAE COMANICI

In anii puterii populare

● In anii puterii populare, numărul căminelor culturale și al caselor de citit a crescut de la 4.052, la 12.072. Totodată, au fost înființate 1.870 de colțuri roșii în gospodăriile agricole colective, cele mai multe din ele desfășurînd o vie activitate cultural-artistică. Numai în anul 1955, au avut loc în cadrul acestor așezăminte de cultură 531.267 șezători și seri culturale.

● Țăranilor muncitori din satele patriei noastre li se asigură posibilitatea de a-și dezvolta necontenit nivelul cunoștințelor, de a cunoaște operele literare, științifice și politice. Numărul bibliotecilor a sporit față de anul 1944 în proporție de peste 487 la sută, atingînd cifra de 13.825, din care 1.785 funcționează pe lîngă colțurile roșii ale gospodăriilor colective. La sate se găsesc un mare număr de cărți: 9.191.919 de volume se află în bibliotecile de pe lîngă căminele culturale și casele de citit. 2.196.112 de volume în bibliotecile sătești independente și 680.569 în bibliotecile colțurilor roșii ale gospodăriilor colective.

● In trecut, filmele pătrundeau prea puțin în satele patriei noastre. Astăzi, numărul caravanelor cinematografice care cutreieră comunele este de 113. De asemenea, există 92 de cinematografe sătești care folosesc filme pe bandă normală.

● Ca urmare a măsurilor luate de către partid și guvern, rețeaua sanitară s-a extins mult. Față de anul 1944, numărul de paturi de spital a crescut cu 168 la sută. In ultimii 5 ani, au fost date în folosință 129 de noi spitale cu circa 44.000 de paturi.

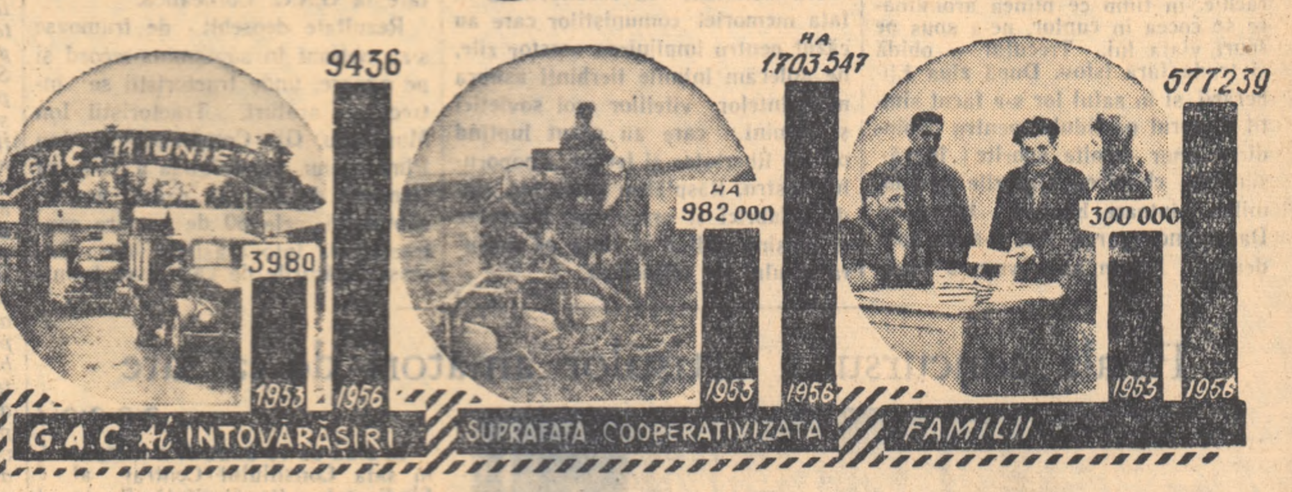
Odinioară, femeile de la sate nu aveau asigurate condiții de naștere. Pentru ele, statul democrat-popular a înființat pînă în prezent 1.390 de case de naștere. Mortalitatea generală a scăzut, față de 1938, cu 49,7 la sută.

● Schimbul dintre oraș și sat s-a dezvoltat în mare măsură în ultimii ani, întărindu-se astfel tot mai mult alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare. Pentru buna aprovizionare cu produse industriale, alimentare și bunuri de larg consum a țăranilor muncitori, numărul unităților de desfacere cu amănuntul ale comerțului socialist de la sate a crescut în anul 1955, față de anul 1948, cu 13.611 unități.

Pe calea înfloririi agriculturii noastre

Graficul alăturat înfățișează creșterea producției globale de cereale în anii puterii populare. Dacă în anul 1938, an considerat cu cea mai mare producție agricolă obținută în vechea Romînie, producția globală de cereale era de 9.000.000 de tone, în anul 1955 aceasta a atins aproape 12.000.000 de tone.

Producția prevăzută în primul plan cincinal pentru anul 1955 la cerealele panificabile și porumb la un loc a fost depășită cu peste 3 milioane de tone.

Socialismul a cucerit la sate poziții puternice, care deschid perspectivele înaintării într-un ritm accelerat pe calea transformării socialiste a agriculturii. In august 1953, numărul gospodăriilor colective și al întovărășirilor agricole era de 3.980, cuprinzînd aproape 300.000 de familii. Suprafața arabilă cooperativizată însuma 982.000 de hectare.

La sfîrșitul primului semestru al anului 1956, numărul gospodăriilor agricole colective și întovărășirilor agricole era de 9.436. Ele cuprindeau un număr de 577.239 de familii și o suprafață de 1.703.547 ha de teren agricol.

Din experiența organizării muncii și repartizării veniturilor la o întovărășire agricolă fruntașă

Rezoluția ședinței plenare a C.C. al P.M.R. din 16—17 iulie a.c., cu privire la măsurile pentru realizarea sarcinilor stabilite de Congresul al II-lea al partidului în domeniul transformării socialiste a agriculturii, a apreciat ca valoroasă experiența acelor întovărășiri agricole în care toate lucrările se fac în comun, iar veniturile sînt repartizate atît după munca depusă de membri, cît și după suprafața de teren adusă în întovărășire. Repartizarea veniturilor după munca depusă și după suprafața de teren sporește cointeresarea țăranului mijlocaș pentru trecerea pe drumul agriculturii socialiste.

Dăm aci cîteva aspecte din experiența întovărășirii agricole „23 August" din comuna Salonta, regiunea Oradea, în care se aplică cu succes acest principiu de repartizare a veniturilor.

In urmă cu patru ani și mai bine, către sfîrșitul lunii martie, 52 de familii de țărani muncitori — maghiari și romîni — din Salonta, regiunea Oradea, și-au unit de bună voie 91 ha de teren arabil, întemeind o întovărășire agricolă, căreia i-au dat numele de „23 August". Ceilalți țărani muncitori din sat, neînțelegînd încă avantajele lucrării pămîntului în comun, au privit cu îndoială întovărășirea. Cu timpul, însă, neîncrederea lor a început să se spulbere. Munca unită pe terenuri întinse, făcută cu ajutorul mașinilor și tractoarelor de la S.M.T. și potrivit cerințelor agrotehnicii, s-a dovedit mult mai spornică decît cea de unul singur. In fiecare an, întovărășiții au obținut producții cu mult mai mari decît țăranii muncitori cu gospodărie individuală. Anul trecut, de pildă, întovărășirea a realizat producții medii de 1.800 kg grîu, 3.000 kg porumb boabe și 25.000 kg sfeclă de zahăr la ha, în vreme ce în sectorul individual recolta de grîu a fost de 1.100—1.200 kg la hectar, iar cea de porumb de 2.000 kg la hectar.

Și anul acesta, deși prin partea locului timpul nu a fost prea prielnic, întovărășiții au obținut la grîu, orz, ovăz și borceag, producții cu 4—500 kg la hectar mai mari decît cele obținute de țăranii muncitori individuali.

Cum era și firesc, aceste rezultate au făcut ca an de an tot mai mulți țărani muncitori să pășească cu încredere în rîndul întovărășiților. In prezent, întovărășirea cuprinde 370 de familii, care muncesc în comun peste 800 de hectare.

Succesele dobîndite de membrii întovărășirii agricole „23 August" din Salonta se datoresc în cea mai mare măsură bunei organizări a muncii — care se desfășoară în comun — cît și repartizării producției potrivit cu suprafața terenului adus în întovărășire și cu munca depusă.

Intreaga activitate a întovărășirii se desfășoară pe baza planului anual de producție și a planurilor de muncă ce se întocmesc trimestrial. In planul anual de producție se prevăd, pe lîngă suprafețele ce urmează a fi cultivate, și producțiile pe care întovărășiții își propun să le obțină la hectar. Pentru realizarea producțiilor planificate, se stabilesc lucrările ce se vor executa cu mijloacele S.M.T.-ului, cele ce se vor executa cu mijloacele proprii ale întovărășirii, măsurile agrotehnice ce se vor aplica etc.

Planurile trimestriale, întocmite pe baza planului anual de producție, corespund de obicei campaniilor agricole. In aceste planuri se trec toate lucrările ce trebuie executate și se precizează cîtă muncă trebuie depusă la diferite lucrări de fiecare întovărășit, în raport cu suprafața adusă în întovărășire.

Foarte însemnat este faptul că adunarea generală a stabilit o anumită plată pentru fiecare lucrare. Plata se face fie în bani — îndeosebi pentru lucrările executate cu atelajele — fie în produse, pentru lucrările executate cu brațele. Dacă un întovărășit lucrează mai mult decît este obligat, potrivit cu suprafața lui de teren, primește plată în plus; dacă lucrează mai puțin plătește pentru munca făcută de ceilalți în locul lui.

Iată cîteva prevederi ale tarifului de plată a lucrărilor, stabilit de adunarea generală:

— pentru aratul unui hectar 140 lei;

— pentru semănatul unui hectar 52 lei;

— pentru grăpatul unui hectar după arătură 26 lei;

— pentru transportul cerealelor cu căruța de la arie la baza de recepție, 3 lei la suta de kilograme de boabe; de la arie la magazia întovărășirii sau acasă la întovărășit, 4 lei la suta de kilograme de boabe;

— pentru seceratul unui hectar cu grîu, orz sau borceag — 155 kg de boabe (grîu).

ORGANIZAREA MUNCII ȘI A EVIDENȚEI PRODUCȚIEI

Recolta împărțindu-se după pămînt și după munca depusă, organizarea muncii și ținerea unei bune evidențe a lucrului efectuat de fiecare întovărășit au căpătat în această întovărășire o importanță deosebită. Cele 370 de familii, cît numără întovărășirea, sînt organizate în trei brigăzi. La rîndul lor, brigăzile au fost organizate în cîte două grupe, astfel ca în fiecare grupă să fie cîte 10—11 membri care posedă atelaje.

Președintele, secretarul-casier, contabilul și brigadierii au o mare răspundere. Ei se îngrijesc ca toate lucrările să se desfășoare la timp și în cele mai bune condiții. Brigadierul repartizează zilnic brațele de muncă și atelajele și controlează calitatea lucrărilor. In fiecare seară, el măsoară și notează cît a lucrat fiecare întovărășit din brigada lui și săptămînal prezintă situația la biroul contabilității, unde este trecută în registrul de evidență. Aci, evidența se ține pe fiecare cultură în parte.

In partea stîngă a paginii acestui registru sînt trecute: numele întovărășitului, suprafața cultivată, producția globală ce i s-ar cuveni, cantitatea de produse datorate statului (cote și munci S.M.T.), cantitatea de semințe ce se reține la magazia întovărășirii, precum și valoarea în produse a lucrărilor ce trebuie executate de întovărășit față de suprafața pe care o are cultivată. In partea dreaptă, sînt trecute lucrările pe care întovărășitul le-a executat și, în funcție de aceste lucrări, cantitățile de produse ce i se cuvin.

IMPĂRȚIREA VENITURILOR

Avînd o evidență clară asupra muncii efectuate cu brațele sau cu atelajele, se poate calcula ușor cîți bani și cîte produse are de primit un întovărășit pentru suprafața de teren cultivată și pentru munca depusă în întovărășire. Mai întîi, se calculează cît se cuvine fiecărui întovărășit pentru lucrările efectuate la o anumită cultură și după ce se adună toate aceste cantități, se scad din producția totală, obținută la acea cultură. Ce rămîne se împarte la numărul de hectare și astfel se știe cît trebuie să se împartă fiecărui întovărășit în raport cu suprafața cultivată. Așa se procedează la fiecare cultură în parte. Cantitățile cuvenite, atît pentru munca depusă, cît și pentru suprafață, constituie venitul întovărășitului, din care i se scad cotele, plata muncilor S.M.T., sămînța pentru anul viitor.

Iată, spre exemplu, cum s-a calculat cantitatea de grîu cuvenită în acest an întovărășitului Ștefan Herdello, care a avut în întovărășire 0,60 ha cu grîu. Pentru muncile efectuate în plus cu brațele și cu atelajele (plivit, secerat, cărat snopi) i-au revenit, conform tarifului fix stabilit de adunarea generală a întovărășiților, 984 kg de grîu, iar pentru suprafața de 0,60 ha — producția medie la hectar fiind de 1.200 kg — i s-au cuvenit 720 kg: în total 1.704 kg. Scăzîndu-se cota, plata S.M.T.-ului, sămînța pentru anul viitor — în total 340 kg — Ștefan Herdello a dus acasă 1.364 kg de grîu.

UN MIJLOC PUTERNIC PENTRU INTĂRIREA ȘI DEZVOLTAREA ECONOMICĂ A INTOVĂRĂȘIRII

Membrii întovărășirii „23 August" din Salonta au dat o deosebită atenție întăririi și dezvoltării economice a cooperativei lor de producție agricolă. Incă de la început, ei au creat un fond obștesc pe care l-au mărit an de an, prin reținerea unui anumit procent (0,5—1 la sută) din producția globală de cereale. Cu banii realizați din valorificarea acestor cantități de cereale, întovărășirea și-a cumpărat 3 cai, o căruță, 4 mașini de semănat cereale păioase, 344 de răsadnițe, o motopompă pentru irigat, 1006 saci, și-a construit un grajd pentru cai și o remiză pentru adăpostirea utilajului etc. Inventarul și construcțiile proprietate obștească au contribuit la dezvoltarea multilaterală a producției întovărășirii, la sporirea veniturilor în bani și produse ale întovărășiților. Astfel, începînd din 1953, întovărășirea cultivă o suprafață de 8 ha cu legume irigate, de pe urma căreia realizează importante venituri bănești. Anul trecut, de pildă, prin valorificarea unor cantități de legume, întovărășirea a obținut un venit de peste 26.000 lei, care a fost trecut la fondul obștesc. Aceasta, în afară de legumele repartizate întovărășiților.

Succesele obținute pînă acum în sporirea producției agricole și în dezvoltarea întovărășirii lor trebuie să constituie pentru membrii întovărășirii „23 August" din Salonta un puternic îndemn de a-și îmbunătăți continuu formele de organizare a muncii și de repartizare a veniturilor. In felul acesta, ei vor reuși să obțină recolte tot mai bogate, să dobîndească pe această cale venituri din ce în ce mai mari.

N. IANCU

PE ARIA COMUNEI GILĂU

Țăranii muncitori din comuna Gilău din apropierea Clujului și-au amenajat anul acesta o arie electrificată. Iată, în clișeu, un aspect de la aria comunei Gilău, unde țăranii muncitori din comună treieră zilnic peste 20.000 kg de grîu.

Schimb de experiență între viticultorii din regiunea Galați

La G.A.S. Panciu din regiunea Galați, a avut loc zilele acestea un schimb de experiență organizat de comitetul regional al Sindicatului Muncitorilor Agricoli, în colaborare cu trustul regional Gostat și direcția agricolă regională, în scopul extinderii metodelor avansate folosite de brigadierul viticol fruntaș pe țară Dumitru Nedelcu de la această gospodărie. La schimbul de experiență au participat directori, ingineri șefi, viticultori fruntași și președinți ai gospodăriilor colective care cultivă vița de vie, din tot cuprinsul regiunii.

Cu acest prilej, maistrul viticol Dumitru Nedelcu a arătat că anul trecut de pe 47 ha a obținut, împreună cu brigada sa, o producție medie de 10.000 kg de struguri la hectar, ceea ce reprezintă dublul producției planificate.

Vorbind în continuare despre lucrările făcute în vederea asigurării recoltei de struguri din anul acesta, Dumitru Nedelcu a arătat că s-au executat din timp îngropatul butucilor, aratul de toamnă la 20—22 cm și îngrășarea solului prin aplicarea a 20 de tone de îngrășăminte naturale la hectar. La ridicarea viei a folosit diferite sisteme, printre care cel sovietic, în 5—7 araci; stropitul viei s-a făcut de cîte ori a fost nevoie, iar lăstarii au fost ciupiți înainte de a fi înflorit. La aceste lucrări au fost realizate economii de 10.356 lei. Acum, cînd producția este asigurată, via lucrată de viticultorii din brigada lui promite, în ciuda calamităților din acest an, o producție de peste 8.000 kg de struguri la hectar.

A urmat o demonstrație practică la lucrările principale care se execută în vie.

In numele brigăzii sale, maistrul viticol Dumitru Nedelcu a chemat la întrecere brigăzile viticole din regiune, pentru cîștigarea titlului de brigadă fruntașă pe regiune. Brigada sa s-a angajat să dea 110 tone de struguri peste plan și să reducă prețul de cost cu 21 la sută.

Nu-i de ajuns să știi

Pe marginea lipsurilor existente în campania de treieriș în raionul Sf. Gheorghe

Dimineață de august. Trenul gonește spre orașul Sf. Gheorghe.

— Urmează gara Ozun! Anunță conducătorul trenului, în timp ce cîțiva călători își pregătesc bagajele.

...Trenul pornește din nou. Casele din Ozun rămîn în urmă. La marginea satului, cam la 3—400 de metri de calea ferată, privirile călătorilor sînt atrase de două arii, pe care se văd cîte 5—6 stoguri și două batoze. Trenul lasă în urmă și această priveliște. De acum urmează cîmpii. Cîmpii întinse, împînzite de mii de clăi de grîu, orz, secară și ovăz. Unele din clăi erau răvășite de vînt, cu snopii aruncați în lături. Innegriți de ploi. Pe deasupra lor, croncăneau stoluri de ciori.

...Către orele 10, am ajuns la secția agricolă a raionului Sf. Gheorghe. După patru ore de așteptare, am reușit să stau de vorbă cu tov. Simion Cîmpeanu, agronomul șef al secției. Fusese ocupat cu întocmirea unei situații.

— Și așa, vă interesează situația treierișului? repetă inginerul șef întrebarea pe care i-o pusesem. Dacă țineți neapărat, atunci să mergem la statistică... Și fără chef, se ridică de pe scaun.

Luînd hîrtiile din mîinile statisticianului, tov. ing. Cîmpeanu începu să-mi dea „situația" recoltatului și treierișului din raionul Sf. Gheorghe.

— In raionul nostru, începu el, secerișul orzului, grîului și secarei a început pe la 24 iulie și s-a terminat pe la 16 ale lunii august. Se mai seceră doar ovăzul pe ici, pe colo.

Ascultîndu-l în continuare, am aflat că de pe cele 19.000 ha secerate, s-a transportat la cele 106 arii sau în șuri (că pe aci se mai treieră în unele comune și în șuri) recolta de pe 1.600 ha.

Spre uimirea mea, am constatat că la raion se știa deci că cea mai mare parte a recoltei este pe cîmp, expusă vîntului, ploilor, păsărilor și rozătoarelor. In cele 11 zile de cînd pornise treierișul, a fost treierată recolta de pe o suprafață de numai 500 de hectare.

Toate se știu la secția agricolă a raionului Sf. Gheorghe. Statisticianului nu i se poate reproșa nimic. Iată: răsfoind în continuare hîrtiile, tov. ing. Cîmpeanu mi-a spus că din cele 142 de batoze, cîte sînt instalate în raion, treieră doar vreo 70, că și acelea, așa-zise în funcțiune, treieră doar cîte 2—3 ore pe zi, fie pentru că nu s-a transportat recolta pe arii, cum se întîmplă în comunele Malnaș, Micfălău, Bicsad și multe altele, fie pentru că se defectează mereu, așa ca cele trimise de S.M.T. Sf. Gheorghe pe ariile din Arcuș, Dobolii de Jos sau Chileni.

Nu este deci de mirare că viteza zilnică planificată la treieriș nu este realizată în nici o zi. In loc de 854 ha — viteza zilnică planificată pe raion — se treieră doar 70—80 ha. Lucrîndu-se în felul acesta, planul la treieriș, la data de 14 august, era îndeplinit în procent de numai 2,6 la sută în raionul Sf. Gheorghe.

Cunosc bine tovarășii de la secția agricolă cauzele care frînează desfășurarea treierișului în raionul lor. Nu le-am făcut nici o surpriză cu veștile aduse din diversele comune prin care am poposit. Așa, de pildă, se știa că nu numai în comunele Malnaș și Bicsad, cum crezusem eu, ci și în multe altele, sfaturile populare nu îndrumă pe țăranii muncitori să se organizeze în cete pentru muncile de treieriș. Se știa că nu se duce muncă de îndrumare în rîndurile țăranilor muncitori pentru a-și transporta recolta la arii.

Situația treierișului în raionul lor este deci bine cunoscută tovarășilor de la secția agricolă a sfatului popular raional. Dar simpla cunoaștere a situației nu folosește la nimic. Principalul este remedierea lipsurilor existente.

In comunele acestui raion, activează nu mai puțin de 40 de tehnicieni și ingineri agronomi. Să fie mobilizați și cu sprijinul deputaților și al țăranilor muncitori fruntași la treieriș, să ducă o intensă muncă de lămurire pe teren, din casă în casă. Să se explice țăranilor muncitori că recolta lăsată pe cîmp în clăi, netreierată la vreme, este expusă stricăciunii, că tărăgănînd treierișul nu au decît de pierdut. Și ca să nu se întîmple una ca asta, bine ar fi ca și direcția agricolă a Regiunii Autonome Maghiare să ia aminte la felul cum se desfășoară treierișul în raionul Sf. Gheorghe.

GH. BACIU

Putem obține producții sporite de rapiță de toamnă

Printre plantele uleioase ce se cultivă în țara noastră, rapița de toamnă ocupă, după floarea-soarelui, locul cel mai important. Aceasta deoarece cultura rapiței este puțin pretențioasă și totodată foarte rentabilă. Cu muncă puțină și cheltuieli mici (cca 500—900 lei la ha) se pot dobîndi 1.000—1.500 kg de rapiță la ha. Prețul prevăzut prin H.C.M. nr. 115 din 1955 pentru un kg de rapiță fiind de 2,60 lei, reiese limpede că se pot realiza venituri mari. Gospodăria agricolă colectivă din comuna Izlaz, raionul Tr. Măgurele, cultivînd rapiță de toamnă pe o suprafață de 15 ha, a realizat anul acesta un venit de peste 50.000 lei. Aceasta a permis gospodăriei să distribuie colectiviștilor avansuri în bani într-o perioadă în care nu erau alte produse de valorificat. Asemenea exemple se pot da multe, nu numai din sectorul socialist, ci și din cel particular. Țăranul muncitor cu gospodărie individuală Chivu Avram din comuna Gogoșari, raionul Giurgiu, a recoltat anul acesta de pe un ha 1.400 kg de rapiță de toamnă, pentru care a primit suma de 3.640 lei.

Pe lîngă veniturile bănești pe care le aduce, cultura rapiței prezintă și o serie de alte avantaje de care producătorii agricoli e bine să țină seamă. Așa, de exemplu, din recolta de pe un ha de rapiță, se obțin, pe lîngă ulei, și cca 1.000 kg de turte, care sînt un bun furaj concentrat. De asemenea, rapița de toamnă este o bună plantă premergătoare, îndeosebi pentru grîu, fiindcă lasă terenul afînat, curat de buruieni. Totodată, recoltarea rapiței făcîndu-se mai devreme, terenul respectiv se poate pregăti din timp în vederea semănatului.

In regiunea București, rapița de toamnă are condiții prielnice de dezvoltare, în special în raioanele Lehliu, Slobozia, Zimnicea, Drăgănești-Vlașca, Giurgiu și Tr. Măgurele.

Respectînd regulile agrotehnice pentru această cultură și mai ales aplicîndu-le în mod diferențiat, mulți producători agricoli din regiunea noastră au obținut recolte mari chiar și anul acesta, cînd timpul nu a fost prea favorabil. De exemplu, în raioanele Giurgiu, Alexandria, Tr. Măgurele, unde rapița de toamnă s-a însămînțat la timpul optim și după cele mai bune premergătoare, în teren dezmiriștit, arat și îngrășat, producțiile obținute au fost de 800—1.500 kg la ha. Recolta medie obținută pe regiune a fost însă sub posibilități, deoarece nu pretutindeni s-a aplicat o agrotehnică corespunzătoare. In comunele Mereni, Bucșani, Clejani etc., din raionul Videle și Coșereni, Borșnești, Bărcănești, din raionul Urziceni, rapița de toamnă s-a cultivat anul trecut pe terenuri neprielnice, joase, pe care apele stagnează ușor, iar pregătirea solului în vederea semănatului s-a făcut tîrziu și în condiții proaste, pămîntul rămînînd bolovănos. In unele comune din raioanele Slobozia, Lehliu și Călărași, rapița a degerat în timpul iernii, deoarece a fost cultivată pe terenuri neadăpostite, de pe care zăpada a fost spulberată de vînturi.

Și în ceea ce privește semănatul s-au făcut o serie de greșeli în regiunea noastră. Așa, de pildă, în cele mai multe comune din raioanele Videle, Drăgănești, Vlașca și Urziceni, rapița s-a însămînțat tîrziu, la sfîrșitul lunii septembrie și începutul lui octombrie. Toate aceste greșeli au avut drept urmare pierderi de recoltă de sute de kg la hectar. La scăderea recoltei a contribuit și faptul că majoritatea suprafețelor în sectorul individual, cît și parte din cele aparținînd întovărășiților, au fost semănate cu mîna, deși în multe locuri erau posibilități ca semănatul să se execute cu mașinile.

De toate aceste greșeli va trebui să se țină seamă anul acesta, cu atît mai mult cu cît suprafața ce urmează a fi cultivată cu rapiță de toamnă în regiunea noastră a crescut, ajungînd la 4.500 de hectare. Suprafețe cu mult mai mari decît anul trecut vor cultiva îndeosebi colectiviștii din Albești, Slobozia-Mîndra, Livedea și alții, care, prin rezultatele obținute anul trecut, s-au convins de avantajele acestei culturi.

In vederea semănatului, s-a efectuat la timp dezmiriștitul și în multe comune se execută acum arăturile de însămînțare. La gospodăria colectivă din comuna Slobozia-Mîndra s-a dezmiriștit și s-a arat întreaga suprafață de 150 de hectare ce urmează a fi însămînțată cu rapiță. Arăturile pentru însămînțarea rapiței s-au terminat și la gospodăriile colective din comunele Dor Mărunt, Lucșanu și Radu-Vodă.

Pentru ca în anul viitor să se obțină recolte sporite de rapiță de toamnă, în întreaga regiune și mai ales în raioanele Slobozia, Lehliu și Călărași, terenurile vor trebui alese cu grijă, în locuri adăpostite, pe lîngă perdelele de protecție, pentru ca plantele să nu fie expuse înghețului prin spulberarea zăpezii. Pregătirea terenului trebuie, de asemenea, făcută cu atenție. Astfel, arătura trebuie să se execute la 20—22 cm adîncime și să fie grăpată imediat. Pînă la însămînțare terenul trebuie menținut curat de buruieni și fără scoarță, prin lucrări repetate cu cultivatorul sau prășitoarea.

Inginerii și tehnicienii agronomi de la punctele agricole și comune trebuie ca în această perioadă să fie zi de zi în mijlocul producătorilor agricoli, pentru a-i îndruma să respecte cu toată strictețea regulile agrotehnice. Insămînțarea în epoca optimă, de care depinde felul cum intră plantele în iarnă, cît și folosirea pe scară largă a mașinilor la semănat trebuie îndeosebi să stea în centrul preocupărilor tehnicienilor.

Deoarece în regiunea noastră această cultură este mult atacată de gîndacul roșu al rapiței, este necesar ca, după răsărire, culturile să fie supravegheate cu atenție, pentru a se lua la timp măsurile necesare (se recomandă prăfuiri cu nitroxan — cîte 25—30 kg la hectar). In primăvară, înainte de înflorire, rapița se va plivi ori de cîte ori va fi nevoie.

Un rol deosebit de important în obținerea unor recolte bogate de rapiță îl are și alegerea momentului celui mai potrivit pentru recoltare. In regiunea București, epoca optimă de recoltare a rapiței este cuprinsă între 15—25 mai, cînd întregul lan s-a îngălbenit și tecile de la bază au căpătat o culoare galbenă-cafenie.

Respectîndu-se întocmai aceste reguli agrotehnice, în regiunea București se vor obține în anul ce vine recolte mai mari de rapiță la hectar, ceea ce corespunde atît intereselor economice ale statului, cît și celor ale producătorilor agricoli care vor înregistra venituri și mai frumoase.

Ing. E. GONCEARIUC
din Direcția agricolă regională București

Din batoze reformate - tocătoare de porumb cu mare randament

Ținînd seama de importanța mare ce trebuie acordată anul acesta acțiunii de însilozare a porumbului și avînd în vedere faptul că numărul tocătoarelor mecanice este încă mic față de necesități, Direcția agricolă regională Constanța a luat inițiativa ca o serie de batoze reformate să fie modificate astfel încît să poată fi folosite la tocatul porumbului. Una din aceste batoze transformate în tocătoare de nutreț, în atelierele S.M.T.-ului Valul lui Traian, a fost experimentată zilele trecute la gospodăria agricolă colectivă din comuna Basarabi. Rezultatele obținute sînt satisfăcătoare, batoza putînd toca în decurs de 10 ore pînă la 50 tone porumb pentru siloz.

In ce constau modificările ce au fost aduse acestei batoze? După cum au explicat tovarășii Marcel Cazan, inginer mecanic și Stan Boieru, șef de atelier la S.M.T. Valul lui Traian, aceste modificări constau în următoarele: în primul rînd s-au demontat la batoză caii, podul cailor, vîntul mic și alte piese, rămînînd doar scheletul batozei și toba împreună cu suporții, lagărul și axul ei. Pentru ca atunci cînd este folosită ca tocătoare, batoza să aibă o cît mai mare stabilitate, scheletul ei a fost scurtat cu cca un metru. In felul acesta toba a fost coborîtă și ea. S-au demontat apoi șinele de la tobă și în locul lor s-a montat un număr de 6 cuțite. Cuțitele în lățime de 60/10 mm., făcute din foaie de arc, au fost montate pe tobă cu o înclinație de 30 grade. Ele au fost puse cu partea teșită spre interior, spre axul tobei, pentru a se ușura tăierea porumbului. De partea lor interioară, cuțitele au fost întărite cu o bucată de fier colțar de 30/30 mm., pentru a se preîntîmpina deformările spre centru ale cuțitelor. Partea activă a cuțitelor este dispusă numai pe o lungime de 800 mm. din întreaga lățime de lucru a tobei, restul lățimii tobei fiind acoperit cu scînduri. S-a procedat astfel socotind că lățimea de 800 mm. este suficientă spre a se putea face față alimentării batozei cu porumb pentru tocat.

Pentru ca alimentarea batozei-tocătoare să nu se facă manual, s-a construit un alimentator acționat de axul tobei printr-un sistem intermediar de pinioane cu lanț Gall. In felul acesta, s-a sporit randamentul de lucru al mașinii și sînt evitate accidentele. Alimentatorul, față de cuțitele tobei, este așezat la o distanță de 35 cm. Turația alimentatorului față de turația tobei este de 4 ori mai mică, iar turația de regim a tobei este de 450-500 ture pe minut. S-a mai construit, de asemenea, o masă de alimentare avînd poziția înclinată pentru a putea ușor aluneca pe ea cocenii de porumb care ajung la alimentator.

Porumbul tocat este evacuat printr-un jgheab anume construit, care-l duce direct în siloz. Batoza-tocătoare poate fi acționată de un tractor sau de un motor stabil. Trebuie însă avut în vedere ca șaiba tobei batozei să fie calculată după turația pe care o are șaiba de antrenare a tractorului sau a motorului respectiv.

Această batoză-tocătoare poate fi întrebuințată și la tocatul cocenilor uscați de porumb.

Toate aceste modificări aduse batozei au fost făcute în cadrul S.M.T.-ului într-un timp de numai două zile.

Se recomandă ca acest procedeu să fie aplicat de către toate S.M.T.-urile și gospodăriile de stat care dețin batoze ce nu pot fi folosite la treierișul păioaselor. In felul acesta, se vor putea toca și însiloza cantități cît mai mari de porumb pentru animale.

Opt vagoane de porumb pentru siloz tocate cu batoza într-o singură zi

In cursul anului trecut, gospodăria agricolă colectivă din comuna Gorneni, raionul Domnești, regiunea București, a însilozat o mare cantitate de porumb furajer, reușind astfel să asigure animalelor un nutreț suficient și de bună calitate. Acest lucru a permis colectiviștilor ca, începînd de astă-iarnă și pînă acum, să mărească numărul vacilor de lapte de la 14 la 30 de capete. Totodată, prin hrănirea vacilor cu porumb murat, ei au reușit să obțină de la vaci o producție ridicată de lapte pe toată perioada iernii.

Colectiviștii din Gorneni au făcut însilozarea în silozuri-tranșee, fiecare siloz avînd dimensiunile de 2 m lățime și 2 m adîncime. Pereții gropii au fost făcuți puțin înclinați. Inainte de însilozare, gropile au fost bine curățate și arse cu paie. Porumbul, recoltat în faza de coacere lapte-ceară, a fost tocat în aceeași zi și introdus în groapă, avîndu-se grijă ca el să fie bine îndesat. După ce groapa s-a umplut cu 70—80 cm mai mult față de nivelul solului, peste siloz s-a pus un strat de coceni netocați, iar după aceea un strat de pămînt în grosime de 60—80 cm.

In cursul acestui an, colectiviștii din Gorneni, deplin convinși de avantajele pe care le oferă folosirea de nutreț însilozat, sînt hotărîți să pună la murat cantități de porumb și mai mari. Același lucru sînt hotărîți să-l facă și colectiviștii din celelalte gospodării colective din raionul Domnești.

Pentru a putea face față cerințelor crescînde de tocătoare de porumb, mecanizatorii de la S.M.T. Gorneni au modificat o batoză de treierat păioase. La nevoie, batoza poate ușor fi refăcută la loc. Modificarea adusă batozei constă în faptul că i s-au scos sitele precum și șinele de la tobă, iar în locul șinelor s-au fixat 2 cuțite pe toată lungimea tobei. Invîrtirea tobei se face cu un tractor, invers față de sensul în care aceasta se învîrte la treierat.

Zilele trecute această batoză modificată a fost adusă la gospodăria colectivă Gorneni și cu ajutorul ei s-a tocat într-o singură zi o cantitate de 8 vagoane de porumb, față de 4 vagoane cît se toacă în aceeași unitate de timp cu o tocătoare mecanică obișnuită. Tocatul și însilozatul porumbului la această gospodărie continuă. Trebuie arătat că pentru a asigura vițelor cît mai multe furaje pe timp de iarnă, colectiviștii de aici însilozează în amestec cu porumbul și unele cantități de rogoz pe care l-au recoltat de pe baltă. Proporția este de trei părți porumb și o parte rogoz.

Presarea în groapă a furajelor tocate se face cu ajutorul tractorului K.D.-35. In felul acesta se face multă economie de brațe de muncă iar presarea e mai bună.

Insilozînd cantități cît mai mari de furaje, colectiviștii din Gorneni sînt hotărîți să sporească și mai mult efectivul de animale pe unitatea de suprafață și îndeosebi cel al vacilor cu o mare producție de lapte, lucru ce le va aduce mari venituri.

Ing. agr. Dumitru Ivan
corespondent

În graiul cifrelor

IAȘI

Intovărășiții din Verșeni și cei din Sodoleni, raionul Pașcani, au dobîndit în medie cu aproape 350 kg. de grîu la hectar mai mult decît au realizat țăranii muncitori cu gospodării individuale, iar întovărășiții din Muntenii de Jos, raionul Vaslui, au realizat o producție de grîu care întrece cu aproape 700 kg. la hectar producția din sectorul individual.

CONSTANȚA

Gospodăriile agricole colective din satele Frățilești, 23 August și Tudor Vladimirescu au obținut producții de grîu între 1.350—2.000 kg. la hectar, cu 400—700 kg. la hectar mai mult decît au obținut țăranii muncitori cu gospodării individuale.

CLUJ

Gospodăriile agricole colective din regiunea Cluj au obținut și anul acesta recolte bogate de cereale.

Colectiviștii din comuna Apahida, raionul Cluj, au recoltat de pe 21 ha, 43 de tone de grîu; colectiviștii din Cuzăplac, raionul Huedin, au strîns la hectar 3.500 kg de orz, iar cei din Călărași, raionul Turda, 3.300 kg de orz la hectar. Aceste producții întrec cu 400—1.000 kg pe cele ale țăranilor muncitori cu gospodării individuale.

BUCUREȘTI

Organele agricole din raionul Snagov — raion în care treierișul păioaselor s-a terminat de aproape două săptămîni — au făcut calculul producțiilor medii la hectar obținute pe raion.

Din acest calcul, rezultă că față de producția medie realizată în sectorul particular, producția medie realizată în gospodăriile colective reprezintă un spor de 40 la sută, iar cea realizată în întovărășiri, un spor de 33 la sută.

AGRICULTURA IN UNIUNEA SOVIETICĂ

Irigarea și valorificarea Stepei Flămînde

Zilele trecute, C.C. al P.C.U.S. și Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. au adoptat hotărîrea „cu privire la irigarea și valorificarea terenurilor înțelenite ale Stepei Flămînde din R.S.S. Uzbekă și R.S.S. Kazahă, pentru sporirea producției de bumbac".

După cum se știe, din teritoriul imens de peste 800.000 ha ale acestui pustiu, așezat în Asia Centrală, oamenii sovietici au reușit pînă în prezent să valorifice prin irigare peste 200.000 ha. Așa cum prevede Hotărîrea, în 1956—1962 vor fi irigate în Stepa Flămîndă încă 300.000 ha, pe care se vor obține recolte bogate de bumbac și alte produse agricole. Conform Hotărîrii, guvernul sovietic va investi în aceste lucrări 127 de milioane de ruble.

Publicăm mai jos extrase din articolul academicianului A. Ascocenski, apărut în ziarul „Selskoe Hozeaistvo" nr. 188/7568.

Stepa Flămîndă, situată în centrul bazinului rîului Sîr-Daria, are forma unui triunghi, limitat la sud de linia lanțului de munți Turkestan, la nord-est de rîul Sîr-Daria și la vest de pustiul Kzîl-Kum. Acti cad precipitații atmosferice numai în perioada toamnă-iarnă, precipitații care nu depășesc de obicei 300 mm pe an. Acest imens teritoriu, cu o suprafață de peste 800.000 ha, doar primăvara este acoperit de verdeață. După scurt timp, însă, sub razele dogoritoare ale soarelui, stepa se transformă într-un deșert lipsit de viață.

Cu toate acestea, este suficient să ne aruncăm o privire fugitivă asupra hărții, pentru a observa că în jurul Stepei Flămînde se află cîteva oaze înfloritoare, cum sînt văile Fergana, Zeravșană, și Circikă, unde din timpuri foarte străvechi s-a practicat agricultura, au luat ființă orașe și sate, s-a dezvoltat o cultură înaltă. Toate acestea au fost posibile numai pentru că în aceste văi s-au putut mai ușor construi canale de irigație, care să dea posibilitatea valorificării acestor pămînturi. In Stepa Flămîndă, irigarea se poate face numai prin folosirea resurselor de apă ale rîului Sîr-Daria. Din punct de vedere tehnic, aceasta este o sarcină complexă și grea; trebuie să se construiască canale mari, prin care apa din rîu să ajungă pe cîmp; iar pentru captarea apei din rîu, trebuie să se construiască mai multe hidrocentrale.

Incercările făcute de către guvernul țarist de a folosi bogăția Stepei Flămînde nu au dat rezultate însemnate. Timp de cîteva decenii, nu s-a reușit să se irige decît 35.000 ha. Rezolvarea acestei probleme a devenit posibilă numai în anii puterii sovietice. In 1918, cînd tînărul stat sovietic ducea lupta eroică împotriva dușmanilor interni și externi, V. I. Lenin a semnat un Decret cu privire la efectuarea unor lucrări de irigare în Asia Centrală, inclusiv pe pămînturile Stepei Flămînde. De atunci au fost irigate și valorificate aproape 200.000 ha de pămînt, de pe care se recoltează mari cantități de bumbac și alte produse agricole.

Baza lucrărilor de irigare în Stepa Flămîndă a constituit-o canalul Severnîi Golodnostepski, numit acum canalul „Kirov". Extinderea suprafeței de irigație a fost posibilă, înainte de toate, prin prelungirea și mărirea capacității de trafic a acestui canal.

In anii 1943—1948, s-a construit hidrocentrala electrică Farhad, care a necesitat instalarea unui dig pe rîul Sîr-Daria.

Conform schemei de irigare a Stepei Flămînde, întregul masiv cu o suprafață de aproape 500.000 de hectare se va împărți în părți egale: fiecare din aceste părți va primi apă din canalul său principal. In afară de canalul „Kirov", care irigă zona nordică a Stepei Flămînde, se vor construi canalul Iujnîi Golodnostepski, pentru irigarea zonei sudice, și canalul Tentralnîi Golodnostepski, pentru irigarea zonei centrale.

Prin urmare, baza tehnică principală pentru rezolvarea marii sarcini trasate există deja — barajul Farhard, lacul artificial Kairak-kum și canalul „Kirov", a cărui extindere va permite să se valorifice suplimentar 38.000 de hectare în R.S.S. Uzbekă și 27.200 ha în R.S.S. Kazahă.

Cu ajutorul canalului Iujnîi Golodnostepski, vor fi irigate încă 48.000 de hectare în R.S.S. Uzbekă. Canalul Tentralnîi Golodnostepski va iriga singur 85.000 ha în R.S.S. Uzbekă și 72.800 ha în R.S.S. Kazahă. Pe lîngă acestea, se vor construi canale de irigare secundare, care vor iriga încă 20.000 de hectare.

Pe pămînturile redate agriculturii se vor înființa 34 de sovhozuri, 12 S.M.T.-uri, 34 de fabrici pentru egrenarea bumbacului, 800 km de autostradă.

Calculele făcute au arătat că, oricît de mari ar fi investițiile, ele vor fi recuperate cu prisosință. In Stepa Flămîndă sînt în prezent 15 sovhozuri (dintre care 9 sovhozuri cultivatoare de bumbac), 22 de S.M.T.-uri și 143 de colhozuri. Colhozurile și sovhozurile existente dau anual cîte 250.000 de tone de bumbac brut. După irigarea și valorificarea suplimentară a 300.000 de hectare, producția globală de bumbac brut în Stepa Flămîndă va fi de cel puțin 600.000 de tone. In această privință, Stepa Flămîndă va ocupa primul loc în rîndul celorlalte regiuni cultivatoare de bumbac din țară.

In afară de bumbac, noile lucrări de irigare din Stepa Flămîndă vor permite să se obțină de asemenea o producție suplimentară și în celelalte ramuri ale agriculturii. Venitul total ce se va realiza de pe urma luării în cultură a pămînturilor noi irigate va depăși suma de 1,5 miliarde de ruble pe an.

In U.R.S.S. s-a acumulat o mare experiență în ceea ce privește irigarea și valorificarea de terenuri în zona secetoasă. Bazîndu-se pe această experiență, pe cuceririle științei și ale tehnicii înaintate sovietice, oamenii muncii din cele două republici frățești — R.S.S. Uzbekă și R.S.S. Kazahă — cu sprijinul întregului popor sovietic, sub conducerea Partidului Comunist și al Guvernului sovietic, vor transforma Stepa Flămîndă într-una din cele mai mari regiuni cultivatoare de bumbac.

Seminarul internațional de la Moscova în problemele irigației

La Moscova a avut loc seminarul în problemele irigației, care a fost organizat în U.R.S.S. potrivit unui acord între Ministerul Agriculturii al U.R.S.S. și F.A.O. (Organizația pentru Problemele de Alimentație și Agricultură de pe lîngă O.N.U.). La seminar participă specialiști străini în economia apelor din Ceylon, Egipt, India, Sudan, Siria, Tunisia, Iugoslavia, Iran, Pakistan, precum și observatori din Australia.

Oamenii de știință și specialiștii sovietici în domeniul hidrotehnicei și îmbunătățirilor funciare au ținut în fața participanților la seminar un ciclu de prelegeri consacrat experienței U.R.S.S. în domeniul irigației culturilor agricole. Specialiștii străini au vizitat Institutul Unional de Cercetări Științifice în domeniul hidrotehnicei și îmbunătățirilor funciare, Institutul de ingineri în Economia Apelor „V. R. Villiams" din Moscova și au luat cunoștință de cele mai bune realizări sovietice în domeniul îmbunătățirilor funciare. In prezent, oaspeții se află în R.S.S. Uzbecă, unde vizitează construcții hidrotehnice și iau cunoștință de experiența muncii în domeniul irigației.

In Uniunea Sovietică au sosit noi delegații străine de specialiști în agricultură

In U.R.S.S. se află în prezent mai multe delegații de specialiști în agricultură din străinătate. Intre acestea se numără și o delegație de activiști pe tărîm social și specialiști în agricultură din Egipt. Delegația egipteană, în frunte cu Muhamed Mahdi Hassanein, guvernatorul provinciei Al Tahrir, a vizitat pînă în prezent expoziția unională agricolă și industrială, Academia Unională de Științe Agricole „V. I. Lenin", și colhozul „Stalin" din raionul Noghinsk.

De asemenea, zilele acestea a sosit la Moscova o delegație iugoslavă de funcționari de stat și specialiști din agricultură. Delegația este condusă de Liubcio Arsov, președintele Vecei Executive din Macedonia.

Desfășurarea Conferinței de la Londra în problema Canalului de Suez

In zilele de 17, 18 și 20 august au continuat lucrările Conferinței de la Londra în problema Canalului de Suez. In ședințele din 17 și 18 august ale acestei conferințe au luat cuvîntul reprezentanții tuturor statelor participante, cu excepția Indiei. Cu deosebită atenție a fost urmărit cuvîntul lui D. T. Șepilov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S. Reprezentantul Uniunii Sovietice a precizat în cuvîntarea sa că naționalizarea Companiei Canalului de Suez de către Egipt este un act pe deplin legal. Nimeni nu poate pune la îndoială dreptul suveran al Egiptului de a administra Canalul de Suez, parte integrantă din teritoriul Egiptului. In legătură cu aceasta, s-a arătat în cuvîntul său D. T. Șepilov, nu pot fi decît condamnate amenințările Angliei și Franței de a folosi forța împotriva Egiptului.

Problema libertății navigației pe Canalul de Suez este o problemă de interes internațional. Această problemă poate fi rezolvată numai pe cale pașnică, pe calea tratativelor între toate statele interesate. Reprezentantul Uniunii Sovietice a propus ca acest scop formarea unei comisii restrînse din reprezentanții Egiptului, Indiei, U.R.S.S., S.U.A., Marii Britanii și Franței. Sarcina acestei comisii ar fi organizarea unei conferințe a tuturor statelor interesate în chestiunea navigației pe canal, în vederea completării Convenției din 1888 sau a înlocuirii ei printr-o nouă convenție.

Atrage atenția faptul că, în cursul Conferinței de la Londra, o mare parte dintre cele 22 state participante s-au declarat solidare cu Egiptul și au apărat drepturile suverane ale Egiptului în privința administrării Canalului de Suez. Reprezentanții acestor state (Indonezia, Pakistan, Ceylon, etc.) exprimă sentimentele a sute de milioane de oameni din țările Asiei și Africii care condamnă colonialismul și sprijină poziția Egiptului.

Mulți delegați (cum sînt cei al Suediei, Etiopiei etc.) și-au exprimat părerea că problemele legate de Canalul de Suez trebuie discutate în cadrul Organizației Națiunilor Unite.

De acum se vede limpede că a eșuat încercarea unor cercuri agresive din Apus de a impune conferinței hotărîri îndreptate împotriva Egiptului. Dimpotrivă, chiar și reprezentanții puterilor occidentale, sub uriașa presiune a opiniei publice mondiale, au fost nevoiți să bată în retragere și să pășească pe calea tratativelor. In prezent, în capitala Angliei se desfășoară tratative între reprezentanții puterilor participante la conferință. De asemenea, la Londra a sosit și Ali-Sabri, șeful cancelariei președintelui Nasser, pentru a putea informa operativ guvernul egiptean asupra lucrărilor conferinței.

Evenimentele ultimelor zile arată limpede că, dacă reprezentanții puterilor occidentale vor respecta drepturile legitime ale Egiptului, există posibilități ca lucrările conferinței de la Londra să ducă la rezultate bune.

Opinia publică cere deschiderea unei anchete în legătură cu catastrofa minieră de la Charleroi

După cum a mai anunțat ziarul nostru, la mina de cărbuni din Marcinelle, în apropiere de Charleroi (Belgia), a avut loc un groaznic incendiu de mină care a provocat moartea unui număr de 260 de mineri. Pînă în prezent, au fost scoase la suprafață cadavrele a 120 de mineri, iar soarta celorlalți mineri, care în momentul izbucnirii incendiului care a blocat mina, se aflau la o adîncime de 980—1.050 m., nu este încă cunoscută. S-a anunțat însă oficial că nu mai sînt șanse de a-i salva, întrucît lucrările de salvare înaintează foarte greu. In puțul minei incendiul continuă și persistă pericolul exploziei gazului grizu.

Corespondenții de presă englezi și americani descriu emoția și indignarea cu care opinia publică belgiană a primit știrea catastrofei de la Marcinelle. Corespondentul agenției Reuter relatează că în timp ce la Marcinelle se desfășurau funeraliile victimelor, „întreaga Belgie era străbătută de un val de indignare și mînie. Minerii din regiunea Mons au organizat greve împotriva lipsei măsurilor de securitate în mine. La 17 august, aproximativ 600 de mineri au organizat un marș de la mină la mină, cerînd tovarășilor lor să oprească lucrul și să se unească cu ei. In unele localități au avut loc ciocniri între poliție și muncitorii mineri cuprinși de mînie".

Pe drept cuvînt, muncitorii și întreaga opinie publică socotesc că principalii vinovați de această catastrofă sînt patronii minelor de cărbuni din Belgia. Marii capitaliști belgieni, proprietari de mine, au încasat numai în 1955 cîștiguri în valoare de 700 de milioane franci, — dar au refuzat să schimbe utilajul vechi care primejduiește viața oamenilor.

Protestul opiniei publice n-a răsunat în zadar. In Belgia grupurile parlamentare comunist, socialist și social-creștin din Camera Deputaților cer cu insistență convocarea unei sesiuni parlamentare extraordinare pentru discutarea răspunderilor în problema catastrofei din mina de la Marcinelle. De asemenea se anunță din Bruxelles (capitala Belgiei) că înalta autoritate a „Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului" reunită în sesiune extraordinară a hotărît să trimită o comisie de anchetă la minele din Marcinelle.

Milioane de muncitori din întreaga lume își exprimă solidaritatea cu minerii din Belgia loviți de catastrofă. Exprimîndu-și compasiunea și solidaritatea cu supraviețuitorii și familiile victimelor groaznicei catastrofe miniere de la Charleroi, minerii din Republica Populară Romînă au trimis de asemenea suma de 500.000 franci belgieni pentru fondul de ajutorare.

Să înceteze prigoana fascistă împotriva Partidului Comunist din Germania occidentală!

In dimineața zilei de 17 august a avut loc în localitatea Karlsruhe din Germania occidentală un eveniment de o gravitate deosebită. La cererea guvernului Adenauer, tribunalul constituțional federal a hotărît interzicerea partidului comunist și a dispus dizolvarea unei serii de organizații de masă progresiste. Indată după anunțarea sentinței, la Hamburg, Bremen și alte orașe au început acțiunile polițienești împotriva partidului comunist. La Hamburg, mare centru muncitoresc și important port în Germania, au fost închise sediile partidului, editura și tipografia ziarului „Hamburger Volkszeitung", și au fost confiscate toate bunurile și tipăriturile partidului comunist. La Düsseldorf, o sută de funcționari de poliție au ocupat clădirea Comitetului Central al Partidului Comunist și redacția organului central de presă „Freies Volk". In timp ce agenții de poliție ocupau sediul conducerii partidului, o mare mulțime de oameni manifesta pe stradă și protesta împotriva teroarei fasciste dezlănțuite de guvernul Adenauer.

Prin interzicerea partidului comunist, guvernul reacționar al lui Adenauer urmărește să dea o puternică lovitură forțelor democratice din Germania occidentală. Nu este întîmplător faptul că interzicerea partidului comunist a urmat numai la o lună după introducerea serviciului militar obligatoriu. Guvernul federal german și cercurile agresive din Statele Unite ale Americii sînt foarte grăbite să creeze un nou Wehrmacht, alcătuit pentru început din 500.000 de oameni. Marii industriași și bancheri, care au mai tîrît Germania în două războaie mondiale, urmăresc să transforme din nou această țară într-un focar de război. Dar poporul german vrea pace, vrea să trăiască în libertate, vrea unificarea pașnică a țării. Agenții de recrutare ai guvernului au fost primiți dușmănos în toate provinciile de către populație. Mulți tineri germani trec frontiera în Republica Democrată Germană fiindcă nu vor să fie înrolați în armată, nu vor să devină carne de tun într-un nou război. In fruntea luptei pentru pace și democrație, împotriva serviciului militar obligatoriu, se află clasa muncitoare și partidul ei de avangardă, Partidul Comunist.

Infuriat de rezistența poporului german împotriva remilitarizării, guvernul Adenauer recurge acum la noi măsuri de teroare polițienească.

După un proces îndelungat, care a durat aproape doi ani, partidul comunist a fost pus în afara legii. Această măsură fascistă a devenit posibilă și în urma atitudinii manifestate de conducerea partidului social-democrat, care în public nu aproba măsurile guvernului, dar pe de altă parte refuza să organizeze orice acțiune împotriva sentinței de interzicere a partidului comunist.

Guvernanții fasciști de la Bonn calcă acum pe urmele lui Hitler, care, și el în 1933, și-a inaugurat stăpînirea printr-o prigoană împotriva partidului comunist. Se știe care au fost însă rezultatele politicii lui Hitler: război, suferințe nemărginite pentru poporul german, iar în 1945, prăbușirea dictaturii naziste.

Poporul german nu va tolera însă ca să fie tîrît pe calea războiului. Cu totul altele sînt astăzi condițiile față de anul 1933. Există și se dezvoltă Republica Democrată Germană, bastionul luptei pentru unitate și democrație a întregului popor german. Chiar în Germania occidentală, forțele democratice sînt cu mult mai puternice ca în trecut. Actul fascist al guvernanților de la Bonn a fost întîmpinat cu o furtună de proteste pe tot teritoriul Germaniei. Impotriva sentinței de la Karlsruhe s-au pronunțat reprezentanții a 150.000 de muncitori din Frankfurt-am-Main, a sute de mii de mineri și oțelari din regiunea Ruhr, germani de toate convingerile, mii de primari și membri ai consiliilor municipale. Scriitorul de renume mondial Arnold Zweig a chemat pe toți germanii să zădărnicească măsura fascistă și arbitrară a guvernului Adenauer. Mulți membri și chiar activiști ai partidului social-democrat, trecînd peste îndrumările date de conducerea partidului lor, au luat poziție în apărarea partidului comunist. Impotriva interzicerii partidului comunist a protestat Comitetul Central al Partidului Comunist Francez, al Partidului Comunist din Norvegia, al Partidului Muncii din Elveția, opinia publică democrată din întreaga lume.

Poporul romîn, care urmărește cu îngrijorare noile uneltiri ale forțelor fascismului și războiului din Germania occidentală, se alătură protestului opiniei publice mondiale.

Actul fascist de la Karlsruhe nu va zădărnici lupta victorioasă a poporului german pentru unitate, pace și democrație!

GH. EICHNER

Republica Populară Polonă reduce efectivul forțelor armate cu 50.000 de oameni

La 19 august, ziarele poloneze au publicat Hotărîrea Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Polone cu privire la noua reducere a forțelor armate ale țării.

In dorința de a aduce un nou aport la cauza dezarmării precum și în scopul dezvoltării pașnice continue a economiei naționale, guvernul polonez a hotărît să reducă efectivul forțelor armate cu încă 50.000 de oameni.

SPORT

Rezultatele celei de a 2-a etape a categoriei A de fotbal

„Energia-Flacăra" Ploești a învins la scor (3-0) echipa Casei Centrale a Armatei. Deși în primele 30 de minute jucătorii de la C.C.A. au dominat, totuși, acțiunile lor au fost lipsite de eficacitate. Mai iuți, mai hotărîți în fața porții, ploeștenii au reușit să marcheze încă din prima repriză, prin Bădulescu și Munteanu, două goluri. După pauză, Drăgan de la „Energia-Flacăra" Ploești a marcat cel de al treilea gol în minutul 60 de joc.

★

„Știința" Timișoara-„Știința" Cluj: 3-0. Jocul s-a desfășurat pe terenul „23 August" din Timișoara, în fața a 9000 de spectatori. Gazdele au marcat în primele șase minute două goluri. Din minutul 20, inițiativa a trecut de partea oaspeților, dar acțiunile lor s-au oprit în general pe linia de 16 metri. Au marcat Lazăr (minutele [illegible] și 6) și Dinulescu (minutul 80).

★

„Locomotiva" București-„Locomotiva" Timișoara: 5-0. Meciul a fost jucat pe stadionul Giulești din Capitală. Au participat 12.000 de spectatori. Au marcat Filote (2), Copil, Georgescu și Olaru. Deși jucătorii timișoreni au luptat chiar cînd scorul devenise categoric, ei n-au reușit să închege nici o acțiune la poarta bucureștenilor.

★

„Progresul" București-„Progresul" Oradea: 0—1. După ce învinsese duminica trecută pe „Știința" la Cluj, bucureștenii au pierdut acasă, în fața unei echipe pe care în chip firesc spectatorii se așteptau s-o învingă.

Turul ciclist al Europei

Ciclistul romîn C. Dumitrescu a obținut o categorică victorie în ultima etapă a turului ciclist al Europei: Longwy-Namur (206 km). Aceasta a fost una din cele mai lungi etape ale turului. C. Dumitrescu a parcurs cei 206 km în [illegible] ore, 55 min. și 3 sec. (media orară 34,800 km).

PE SCURT

● La 9 septembrie, echipele de handbal masculin și feminin ale U.R.S.S. vor susține un joc internațional cu reprezentativele R. D. Germane.

● In luna octombrie, handbaliștii romîni vor primi vizita reprezentativei de handbal masculin a R.P.F. Iugoslavia. După ce vor juca la [illegible] octombrie cu reprezentativa R.P.R. de handbal, oaspeții iugoslavi vor juca peste 3 zile cu o selecționată a Capitalei, apoi cu o selecționată a orașului Timișoara.

Finalele campionatelor republicane individuale de atletism

Pe stadionul Republicii din Capitală au început ieri finalele campionatelor republicane individuale de atletism pe anul 1956. Rezultatele primei zile sînt mulțumitoare. Triplul campion balcanic și maestru al sportului, Ilie Savel, a realizat 51,9 secunde pe 400 m garduri. I. Wiesenmayer (Dinamo), maestru al sportului, a realizat 10,8 sec. în proba de 100 m plat. I. Sor[illegible] (C.C.A.) a cîștigat săritura în lungime cu performanța de 7,16 m. Tînărul Dan Stoian a stabilit un nou record R.P.R. de juniori la aruncarea greutății cu performanța de 14,26 m.

Gunoiul de grajd – un îngrășămînt prețios puțin valorificat în Moldova

Prof. FILIP CANTAR
Institutul Agronomic Iași

Cantitatea de gunoi produsă la noi în țară este relativ mică față de necesitățile de îngrășare a întregii suprafețe arabile. După calculele prof. acad. Gh. Ionescu-Sisești, la noi în țară se poate obține anual, de la animalele existente, o cantitate de 25—30 milioane de tone de gunoi, cu care se poate îngrășa în fiecare an o suprafață de 1,25—1,50 milioane ha, adică abia 12,5—15 la sută din suprafața arabilă a țării.

In cele ce urmează, vom examina pe scurt, problema folosirii gunoiului de grajd în Moldova. In această parte a țării (în care sînt cuprinse regiunile Suceava, Iași și Bacău) se poate obține anual o cantitate de 5—6 milioane tone gunoi, cu care se pot îngrășa cca 270—300 mii ha, cam 20 la sută din totalul suprafeței arabile.

Cele mai mari cantități de gunoi de grajd se găsesc în regiunea Bacău, apoi Suceava, iar cele mai mici, în regiunea Iași. Fără îndoială, că producția de gunoi este strîns legată de nivelul creșterii animalelor, care la rîndul lui depinde de condițiile de climă și sol, precum și de factorii economici ai regiunii respective. In zonele cu mai multă umiditate, cum ar fi partea vestică a regiunii Suceava și regiunii Bacău, creșterea animalelor este mai dezvoltată, pe cînd în regiunea Iași, care este situată într-o zonă mai secetoasă, unde creșterea animalelor este mai slabă, cantitățile de gunoi sînt mai mici.

Condițiile variate de climă și sol din Moldova au determinat o folosire diferențiată a gunoiului de grajd. Judecînd după intensitatea folosirii lui, precum și după interesul depus de agricultori pentru strîngerea și păstrarea gunoiului, putem distinge în Moldova două mari zone naturale, despărțite între ele printr-o zonă de tranziție și anume: o zonă umedă, situată în partea vestică a Siretului, și o zonă secetoasă, așezată la răsărit de acest rîu, iar între ele și podișul central moldovenesc, se află o zonă intermediară.

In zona umedă, gunoiul de grajd este folosit în cantități mari (20—30—50 de tone la ha), la cele mai variate culturi, dar mai ales la cartofi, sfeclă de zahăr și porumb. In raioanele Rădăuți, Suceava, Gura Humorului, și Fălticeni, gunoiul este aplicat la grîul și secara de toamnă, fiind împrăștiat la suprafață, în cantitate de 10—15 tone la ha, după ce plantele au răsărit. Deoarece solurile sînt sărace, țăranii muncitori au tot interesul să folosească întreaga cantitate de gunoi de grajd pe care o au. Deseori, acest îngrășămînt este cumpărat de unii țărani muncitori de la cei care au vite multe și nu posedă teren arabil.

In zona secetoasă, mai ales în raioanele Murgeni, Bîrlad, Vaslui, Huși, Iași, Trușești, Vlădeni, Săveni, Dorohoi, gunoiul se folosește pe scară foarte redusă, ici și colo. O mare parte din gunoi rămîne nefolosită, fiind aruncată la marginea satului sau distrusă prin ardere. Puținele suprafețe ce se gunoiesc primesc doar cîte 10—15 tone la ha. Deseori, gunoiul este dus în stare nefermentată (nedospit) și îngropat primăvara, superficial, sub brazdă. Acest mod de folosire are urmări negative asupra producției agricole.

Eficacitatea gunoiului de grajd este mult scăzută și din cauza slabei agrotehnici pe care o folosesc încă mulți țărani muncitori din această zonă (arături superficiale executate mai ales primăvara, semănat defectuos, îngrijiri insuficiente etc.). Pentru a ilustra cele afirmate, vom da cîteva date din regiunea Iași. Din cantitatea de 1.980.000 de tone de gunoi ce se poate realiza anual, în toamna anului 1955 și primăvara anului 1956, s-a folosit numai 33 la sută din cantitatea totală, adică 668 de mii de tone. Din acestea, în toamnă s-au administrat 182.000 de tone, iar în primăvară, 486.000 de tone, ceea ce înseamnă că în primăvară s-a aplicat peste 70 la sută din cantitatea de gunoi folosită.

Experiențele și practica fruntașilor recoltelor bogate din această parte a țării arată că gunoiul folosit în mod rațional aduce sporuri de recoltă atît în regiunile secetoase, cît și în cele umede. Analiza sporurilor de recoltă obținute în diferite zone naturale arată însă o mare diferențiere, determinată de condițiile diferite de climă și sol. Astfel, în regiunile umede, gunoiul de grajd dă sporuri mult mai mari de recoltă decît în cele secetoase. La G.A.S. Zănești, regiunea Bacău, s-a obținut la cartofi un spor de producție de 12—14.000 kg de tuberculi la ha, la o îngrășare cu 20 de tone de gunoi la ha, iar la G.A.S. Răcăciuni, recolta de sfeclă furajeră a crescut cu 10.000 kg la ha, la o îngrășare cu 40 de tone la ha.

In zona secetoasă, sporurile de recoltă sînt în general mai mici decît în zona umedă. De pildă, la G.A.S. „Progresul", raionul Dorohoi, cu 20—30 de tone gunoi la ha s-a obținut un spor de 300—500 kg de boabe la porumb și de 150—350 kg de boabe la grîul de toamnă. La G.A.S. Zorleni, sporul la cartofi în urma îngrășării cu 20—30 tone gunoi la ha, a fost de 2.200—2.500 kg de tuberculi la ha. La stațiunea experimentală Tg. Frumos, în urma îngrășării solului cu 20 de tone gunoi la ha, s-au obținut următoarele sporuri: la porumb, 19,9 la sută, la floarea-soarelui, 21,2 la sută, la sfecla de zahăr, 25,7 la sută, iar la grîul de toamnă, 25,6 la sută.

Folosirea integrală a gunoiului de grajd ar aduce o însemnată contribuție la sporirea producției agricole. Este știut că gunoiul de grajd, administrat în doză mijlocie (20 de tone la ha), poate aduce un spor de recoltă de cel puțin 300 kg de boabe de cereale. Aceasta înseamnă că dacă acest valoros îngrășămînt ar fi folosit în întregime în Moldova, de pe cele 270—300.000 ha, ce se pot îngrășa anual cu cantitatea existentă, s-ar realiza un spor de 71—75.000 tone de cereale boabe.

Din cele arătate pînă acum, se desprinde necesitatea luării de măsuri, care să ducă, pe de o parte, la sporirea cantităților de gunoi, iar pe de alta, la folosirea rațională și în întregime a celor existente. Intrucît modul de folosire a gunoiului de grajd diferă în mare măsură în funcție de climă și sol, măsurile ce se impun s-ar putea împărți în două mari grupe.

Prima grupă se referă la măsurile ce trebuie să fie aplicate în zona umedă, cu soluri podzolice și de pădure, în diferite stadii de podzolire. Printre acestea se numără și găsirea mijloacelor care să ducă la mărirea cantității de gunoi. Aceasta se poate realiza prin îmbunătățirea regimului de hrană al animalelor, prin prelungirea regimului de stabulație și prin mărirea cantității de așternut la vite. Imbunătățirea regimului de hrană se poate realiza prin lărgirea suprafețelor cultivate cu plante de nutreț, mai ales a celor cultivate în miriște.

O a doua măsură ar consta în folosirea cît mai economică a cantităților de gunoi existente, prin întrebuințarea unor cantități mai mici de gunoi (15—20 t/ha) și prin completarea dozei cu îngrășăminte minerale. In felul acesta, s-ar putea mări suprafața gunoită cu încă 15—20 la sută. De asemenea, gunoiul de grajd mai poate fi economisit prin folosirea lui la cuib, în care caz este nevoie de numai 10—12 tone la hectar. Această metodă este practicată pe scară largă de către agricultorii din nord-vestul Moldovei și de către unele gospodării agricole de stat, cum ar fi Zănești, Secueni, Hălăucești, cu rezultate foarte bune la cartofi, sfeclă de zahăr, seminceri și alte plante de cultură.

Cea de a doua grupă de măsuri sînt în legătură cu zona secetoasă. Examinînd harta Moldovei, vom observa cu ușurință că această zonă cuprinde suprafețe foarte întinse unde gunoiul de grajd nu este aproape de loc folosit.

Pentru utilizarea integrală și rațională a gunoiului de grajd în zona secetoasă, se impune:

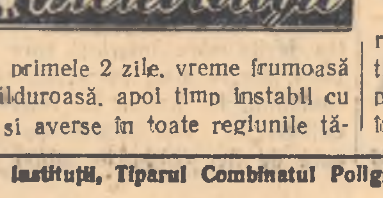
— Imbunătățirea sistemului de lucrare a pămîntului (arături adînci de toamnă, înmagazinarea și păstrarea apei din ploi și zăpezi, însămînțarea la timp și în bune condiții, îngrășarea rațională a culturilor): toate acestea măresc foarte mult eficacitatea gunoiului.

— Adunarea și păstrarea în bune condiții a gunoiului.

— Ingroparea acestuia sub arătura adîncă de toamnă.

— Intrebuințarea de cantități moderate de gunoi (15—20 tone la ha) bine putrezit și combinat cu îngrășăminte minerale.

Folosirea integrală și rațională a gunoiului de grajd este strîns legată de felul proprietății. Fără îndoială că pe măsura creșterii sectorului socialist în agricultură, se vor crea condiții mult mai bune pentru sporirea cantității de gunoi de grajd și folosirea lui rațională și eficace.

pentru zilele de 22, 23 și 24 august

In primele 2 zile, vreme frumoasă și călduroasă, apoi timp instabil cu ploi și averse în toate regiunile țării. Vînt moderat, temperatura staționară. Minimile vor oscila între plus 7—20 de grade, iar maximele între plus 23—34 grade.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10, 7.60.20. Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".